

க
சிவமயம்

சிவபதம் அடைந்த
திரு நாகமுத்து சின்னதுரை கந்தையா
அவர்களின்

நீளைவு மலர்

*In Remembrance of the Late
Mr. N. S. Kandiah*

The Essence of Bhagavad Gita

Whatever happened, it happened well.

Whatever is happening, it is happening well.

Whatever will happen, it will also happen well.

What of yours did you lose?

Why or for what are you crying?

What did you bring with you, for you to lose it?

What did you create, for it to be wasted or destroyed?

Whatever you took, it was taken from here.

Whatever you gave, it was taken from here.

Whatever is yours today, will belong to someone else tomorrow.

On another day, it will belong to yet another.

This change is the law of the universe.

- Lord Krishna

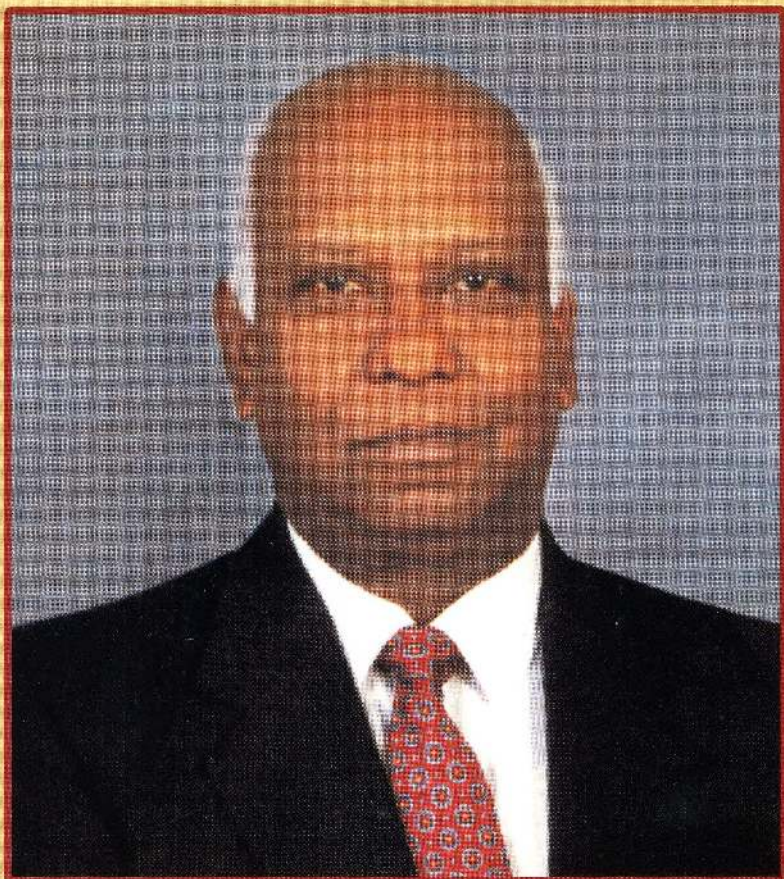
சமர்ப்பணம்

அன்பு வழிகாட்டியாய் அறிவுச் கூரொளியாய்
எமது வாழ்வின் ஒவ்வோர் அசைவுக்கும் ஊன்றுகோலாய்
பண்பின் சீரமாய் இவ்வையகமே போற்றும் உத்தமனாய்
சேவைச் செம்மலாய் சீலனாய் வாழ்ந்து
இன்று இறைவனடியில் இன்பத்தாயில் புரிந்து கொண்டு
என்றென்றும் துணையாய் நின்று எங்களை வாழவைக்கும்
எங்கள் அன்பு அப்பா மரமர பாட்டா அம்மப்பா
அவர்களின்திருபாதக் கமலத்திற்கு இத்திருமலரைப்
பணிவன்புடன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மனைவி
மக்கள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள்

அமரர்
நாகமுத்து சின்னதுரை கந்தையா

அன்னை மடியில்
07. 09. 1922

ஆண்டவன் அடியில்
26. 08. 2008

ஆண்டு சர்வாதாரி வரும் ஆவணித்திங்களில்
அபரபக்ஷ ஏகாதசி திதிதனில் - நீண்டபுகழ்
பூத்த புண்ணியன் சின்னத்துரை கந்தையாபார்
நீத்து பரமனடி சேர்ந்தார்காண்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
கிந்தின் சிளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகந்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே

தேவாரம்

தோடுயை செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையகட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுயாமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

***

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழிக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

***

பித்தாரிறை சூட்பெரு மானே அருளாளா
எத்தான்மறு வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாயினி அல்லேன்என லாமே

***

நீள நினைந்தடி யேனுமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மட வாளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெரு மானவைஅட்டித் தரப்பணியே.

***

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

தேவாரம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமான் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அம்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளை

***

கூற்றாயின வாறுவி லக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நாணியேன்
ஏற்றாயுடக் கேஇர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு தூக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே

***

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூறிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

***

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்கமந் தேத்திப் புகவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டு னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்

திருவாசகம்

பால்நினைத் தூட்டும் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றளஞ் சிவனைத்
திருவிழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்கு பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்,
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேருமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வுந்
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுந்	நருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்தகரத் தானைமுகப்	பெருமாளே.

***

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர - எனவோதும்
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின் முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் - அடிபேண்ப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் - இரவாகப்
பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும் - ஒருநாளே
தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர நிர்ந்தப்பதம் வைத்துப் பயிர்வி
திக்கொட்கந டிக்கக் கழுதொடு - கழுதாடத்
திக்குப்பரி அட்டப் பயிர்வர் தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதர்ப்பவு ிக்குத் த்ரிகடக - எனவோதக்
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை குக்குக்கு குக்குக் குக்கு
குத்திப்புதை புகுப் பிடியென - முதுகுகை
கோட்புற்றெழு நட்புந் நுவுணரைவெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல - பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரக செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அந்நங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேழ்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

காயத்ரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புவஸ்வஹ
தத் ஸவிதூர்வ ரேன்யம்
பர்கோ தேவன்ய தீமஹி
தீயோ யோன ப்ரதோதயாத்

திருப்பெருந்துறையில்
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன் தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகியும் கோங்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவ புராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்.

கண் நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்து எய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்தும் மண் நிறைந்தும் மிக்காய், விளங்கு ஒளியாய்,
எண் இறந்த எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன்

புல்லாகிப் பூயாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாய்
பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அசரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனை

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய் ஞானம் ஆகி மிளிர் கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தாடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு முடி,
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,

விலங்கு மனத்தால், விமலா உனக்கு
கலந்த அன்மிகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீள்கழல்கள் காட்டி,
நாயிற் கையாய்க் கிந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன் ஆர்அமுதே சிவபுரானே
 பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கொட்ப

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் போராறே
 ஆரா அமுதே அளவினாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் தன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே பாவையுமாய் இல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆ'கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தில்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனை உள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உன பானே
 வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிப்பு
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கொட்டு மெய் ஆனார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறிவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
 நள் இருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே
 தில்லை உள் கூத்தனே தென்காண்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறிவி அறுப்பானே ஓ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்துப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

MR NAGAMUTHU SINNATHURAI KANDIAH

A BIOGRAPHICAL NOTE

★ Mr Nagamuthu Sinnathurai Kandiah, popularly known as NSK, born in Kokkuvil, Jaffna, Sri Lanka, on the 7th September 1922 is the eldest son of late Mr. Nagamuthu Sinnathurai and Mrs. Subathirai Sinnathurai. NSK had three brothers and three sisters.

★ Having had his primary education in Malaysia, where his father worked, Mr Kandiah started his early education at Skanda Varodaya College. At this time there was not much of facilities for higher education. This made him to move to Jaffna college and Jaffna Hindu College to pursue his higher studies and from where he passed the London Matriculation examination.

★ He then went to the University College of Colombo to do a course in Science from where he graduated obtaining his B.Sc. both from the University of Ceylon and the University of London in 1947

★ While continuing with his post-graduate education, NSK returned to Skanda Varodaya College in 1944 as a teacher where he taught Maths ,Physics and Sports and actively contributed in many organisational matters.

★ Under the enlightened and dedicated Principalship of Orator Subramaniam, NSK, along with others, worked tirelessly to gradually transform a remote north Sri Lankan farming village school into a super-grade educational institution in the ensuing years.

★ Being the eldest son of a large family, with 3 sisters and 3 brothers, and in the absence of his father who was working away in Malaysia, NSK shouldered family responsibilities, guiding his younger brothers and sisters through their education and marriages as a dutiful 'Annai' (brother).

★ In November 1953 NSK married Kamaladevi, daughter of Mr & Mrs Sithamparanathan of Uyarapulam, Anaikodai who has been a supportive wife in all his endeavours and is well known for her hospitality.

★ Demands of family responsibilities compelled NSK to seek financially better prospects. He left Skanda to accept the position of Superintendent in the National Savings Movement of Sri Lanka in February 1950. In October 1955 NSK joining Sri Lanka's Department of Immigration & Emigration becoming one of its Deputy Commissioners. Thereafter, in October 1957 he joined the Ceylon Transport Board (CTB) following the nationalisation of the bus services in the island where he first worked as Schedules Manager and later being promoted as Deputy Operations Manager, one of his functions being to be responsible for commissioning for the first time long distance bus services between Colombo, Jaffna, Matale etc.

★ During his tenure with the CTB, NSK travelled to the UK on a government sponsored Colombo Plan scholarship to follow an intensive course of training with the London Transport Board from October 1965 to February 1966.

★ It was during these years in Colombo that NSK played a leading role in the functioning of Skanda Old Students Association in Colombo.

★ In 1971, following the termination of his tenure with the CTB, NSK decided to emigrate to the United Kingdom. In the UK, although he initially worked for the London Transport Board, his heart was set on the teaching profession as being the highest form of service he could give to the community. He returned to teaching joining the Hydeburn Secondary School in Balham, London, where he taught Mathematics until his retirement in December 1987.

★ Always committed to the service of his community, NSK became one of the key figures in founding the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT) in 1977, one of the earliest community-based organisations to be established in the UK, and which commemorated its 30th Anniversary of its founding only early this year. He functioned as General Treasurer of SCOT for two years (1981-1982 and 1982-1983), thereafter becoming its President for two more years (1985-1986 and 1986-1987).

★ NSK's religious activities included becoming a member of Britannia Hindu Trust in 1975. He served as the Secretary of its Advisory Council from 1976 to 1977. Thereafter he was elected as a trustee of the Britannia Hindu Shiva Temple Trust and for 3 years from 1978 to 1981.

★ NSK became one of the six founding members of the Board of "Tamil Times" which began its publication in October 1981 completing its 25 years of uninterrupted publication, month after month, in December 2006. Following his retirement from teaching, it was in December 1987, that NSK became Chairman of the Board of "Tamil Times" taking over almost all of the functions relating to the financial management, subscription, circulation etc. NSK maintained and managed the finances of "Tamil Times" with absolute integrity and probity.

★ NSK was one of the key founder members of Skanda Varodaya College Old Student's Association (UK) formed in 1985 of which he was President for over ten long years.

★ After leading a life of service to his compatriots, NSK departed this world on 26 August 2008. He leaves behind his wife Kamaladevi who has steadfastly played the role of martyr in her husband's cause; his three sons, Sujethiran, Kuhendran, and Rupenthiran; four daughters, Ajantha, Shantha, Vanitha, and Vijitha; sons-in-law, Sivagananasundaram, Ravindran, Ganeshan and Stephen Fear; daughters-in-law Anusuya, Manjula and Sanjee; and 11 grandchildren, *Arunan *Vidhushan, *Lakshmi *Darshan *Jananee *Aarani *Saranya *Krishan* Roshan *Atticus* and Logan.

என் அருமை அப்பா உங்கள் நீங்காத நினைவுகள்...

எம்மை விட்டு நீங்கள் மிகவும் சடுதியாகப் பிரிந்தது எனக்கு ஒரு நீண்ட கனவு போலவே இருக்கின்றது.

உங்கள் அன்பார்ந்த சிரித்த முகம் என் கண்களிலும், என்னை அன்புடன் 'மெய்யப்பா' என்று அழைப்பது என் காதிலும் கேட்ட வண்ணமே இருக்கின்றது.

நீங்கள் என்னுடன் உறுதுணையாக சேர்ந்து வாழ்ந்த இன்பமான வாழ்க்கையை ஒரு கணமும் மறக்கமுடியாமல் தவிக்கிறேன். ஓரிரண்டு வருடமல்ல ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து உங்கள் நிழலில் வாழ்ந்த எனக்கு இப்பொழுது தஞ்சம் கொடுப்பது அந்த இனிமையான நினைவுகள்தான்.

நீங்கள் இவ்வுலகிற்கு தன்னலம் கருதாது ஆற்றிய தளராத சேவையும் அன்புடன் விருந்தோம்பியதும் பாசத்துடன் எமது பிள்ளைகள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள் உற்றார் உறவினர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உங்கள் இறுதிக்காலம் வரை வழிகாட்டியாகவும் ஊன்றுகோலாகவும் இருந்ததும் என் மனதில் என்றும் மறையாது இருக்கும்.

பிறந்த நாட்டிலும் சரி புகுந்த நாட்டிலும் சரி உங்களுடைய கடமை உணர்ச்சியையும் நீங்கள் செயல்புரியும் ஆற்றலையும் பெருமையோடு எண்ணிப் பார்க்கிறேன். செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து காத்திருக்கும் உங்கள் பண்பு எங்களுக்கெல்லாம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது. உங்களுடைய முயற்சிகளில் எல்லாம் உங்களுக்குத் துணையாக இருக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது நான் செய்த மிகப்பெரிய புண்ணியம் என்றே கருதுகிறேன்.

ஆனால் எம் பெருமான் சிவன் இனி உங்களை தன் அரவணைப்பில் தனக்கு உதவி புரிவதற்கு கூப்பிட்டு விட்டாரோ.

நாட்கள் செல்லலாம் ஆண்டுகள் போகலாம் ஆனால் என் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கும் பசுமையான நினைவுகளெல்லாம் என்றென்றும் நீங்காது நிலைத்து இருக்கும்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை அல்லும் பகலும் பிராத்தித்துக் கொண்டேயிருக்கும்

அன்பகலா மனைவி

Memories Are For Ever

It is a strange feeling, but we sense you are around us all the time – your memories seem to have a life of their own. The air of confidence that your presence brings; a smile that is unique to you alone; your famous words uttered in so many of our family events, each have a story for posterity. No span of time can ever replenish these cherished memories. Your words of wisdom, righteous guidance and unfaltering affection will never let you out of our sights.

Appa worked away from home during our early childhood. His periodic return was always very joyous, because there was something for everyone - clothes and toys. Our upbringing was strict by current standards, but we were never without life's essentials - loving parents, clothes for occasions, and a wonderful house with all basic amenities. We all attended very good schools and always travelled in comfort.

Appa was a man of principles. He believed in fairness and equality for all. His early life as a teacher was committed to just and equal educational rights of the underprivileged and, later fair distribution of jobs for the disadvantaged as a Manager of several organisations. Appa was noted for doing what was right and never dithered from a course of action once his mind was set. Appa's greatest quality was that for all his benevolence, he expected nothing in return.

At the age of 49, Appa was compelled to start a new life for our sake in a far away land. We left our beloved motherland in 1972 for England – perhaps Appa had the foresight of the troubles ahead. Appa always said that he left our homeland to give us a better education but never to sever links with it. We like to think that we have done him proud, not just on our own, but also through our own children's educational endeavours.

Appa's love for our motherland and its rich culture diminished not one iota during the last thirty six years. He worked tirelessly until his departure through various social, religious, cultural and charitable organisations for the betterment of our people.

Appa, you may not be with us physical form, but you will always be present in our hearts, and your everlasting memories will guide us and our future generations.

**Your loving children:
Sujen, Kuhen, Rupen, Ajantha, Shantha, Vanitha and Vijitha.**

A brave and noble man

There are few men worthy of such an epitaph. But Mr. N. S. Kandiah is one of them. I can not imagine I could have had a father-in-law for whom I have had more respect.

I trust someone else will write of the fight for equal rights and self governance of all people in Ceylon that circumstance made the running cause of Mr Kandiah's adulthood. Nor am I the one to attest to the bravery it takes to walk the line of peace, to the many who have been there along side of him.

There are other witnesses to attest to the bravery and strength that it takes to uproot oneself and ones family to start again, after already having built a successful life once. The sad thing is not the uniqueness of his strength, but that so many have had to find the same strength; and for the many that have been forced down the same path, Mr Kandiah was here for them when they arrived, as both example and helping hand.

It is the actions of a man that bear testament to a life, to live your principles, public service, equality, education, family, community and culture, and to live them without the luxury of wealth is a true rarity.

I am not the person to talk of such things, but I felt it wrong not to mention them. I will share with you the experience of my father-in-law that is uniquely mine.

For a man who spent the second half of his life making a space in this country for his family and for his people and their culture, it must have come as a bit of a shock to him when his youngest daughter came to the point of introducing the man with whom she wished to make her future with, and he was, shall we say different. A different culture, a different faith, and living in that close but different parallel world, of the English.

From the first meeting, I have never been treated with more courtesy and respect as I was by Mr & Mrs Kandiah, and their family. But most significantly

of all was the sense of trust and expectation. Somehow upon meeting the man his beliefs were almost immediately apparent. His beliefs in social justice, the importance of family, in the importance of manners, and the equality of humans all came shining through, as did the clear expectations that you shared this set of noble beliefs.

I am clearly not as good a person as Mr Kandiah appeared to believe I am, but that fact that I felt he believed (in me), makes me try a little harder, makes me be a little better.

Without a word of hyperbole, I am a better person for having known him.

Stephen Fear
(son-in-law)

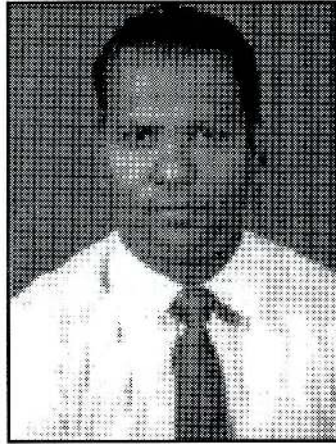
★★★★

***“Our Ammappa was a wonderful person,
And we loved him very much,
He lets us watch Thomas the Tank Engine,
Even when Cricket was on.
We shall always miss him,
Now that he is with Appuswami.”***

For Atticus and Logan the loss of their Ammappa when they are still so young, risks his place in their memories and the impact on their lives being so much smaller than as for their much older cousins, and their lives will be poorer for it.

We named Atticus after a character from Harper Lee's novel To Kill a Mockingbird, as we hope that at least a little of the character, who has been described as a 'Moral Ideal' will rub off on our son. We gave Logan the second name Kandiah, and if just a little of his Ammappa rubs off on him, we are certain he will do just as well.

Stephen & Vijitha, Atticus and Logan

எங்கள் அருமை மாமா

மருமக்காள் என்றே மாண்புடன் எமையழைத்து
தருநிறை போதனையும் தாழ்விலா அன்பும்
தந்தெம்மை புரந்திட்ட தயாளனே எம்மாமா!
சிந்தை சிதைந்தெம் சீவன் கலங்கிடவே
முந்தை வினையறுக்கும் மூத்தவன் முக்கண்ணன்
பந்தமே வேண்டுமென்று பரிதவிக்க எமைவிடுத்து
சென்றுவிட்டீர் செயல்மறந்து திறன்மயங்கி செய்வதறியாது
தேம்பியே அழுகின்றோம் தேற்றுவார் ஆருமிலோம்.

பாசமும் பரிவுர் பக்குவமும் காட்டியெமை
நேசமுடன் காத்திட்ட நேர் மையினாய் உந்தன்
நீங்கா நினைவலைகள் நெஞ்சத்தில் நிதமும்
ஆறாத ரணம் போல அறுக்கின்றன எனினும்
பாரில் பிறந்தார் பார்த்தீபன் தாளடைந்து
சீர்மிகு வாழ்க்கை சிறப்புடன் பெறுவது
உறுதி யெனும் உட்பொருள் அறிந்தே
நெஞ்சத்தின் ஓரத்தில் நெருடும் நினைவுகளுடன்
தேறுகின்றோம் தேம்புகின்றோம் தேற்றும் வகையறியோம்

மருமக்கள்

Paata: You will always be in our Heart

Our Paata was not only a protagonist in the community but also a loving grandfather and a well of compassion in our family. Paata was a humble grandfather, always modest about his own accomplishments; much happier hearing about our own lives and achievements. He always put our well-being first and we will endeavour to make him proud.

"The best way to find yourself is to lose yourself in the service of others."

Paata dedicated his life to helping both family and friends. It was his courage and foresight in moving his family to England that has led to us as his grandchildren all being given such a fortunate start in life. Furthermore, over the years through his good will and nature he has made so many life-long friendships all over the world. Hearing old stories from friends of his youth truly brings out the timelessness of Paata's charisma and character.

"An investment in knowledge always pays the best interest."

Paata was a knowledgeable man who had a mind for the mathematics and a passion for literature. In a room filled with people, we often found that the most interesting comments would come from Paata. Whether it would be a recollection of a timeless memory or even a witty comment, his words always found listening ears. His powerful voice and warm laugh is something we shall all miss during family occasions.

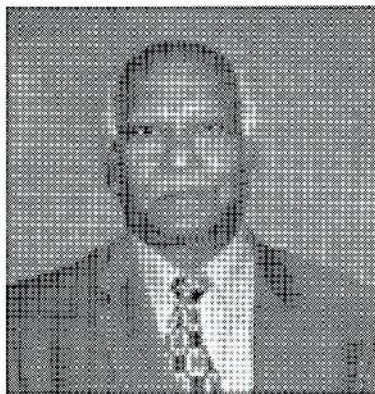
Paata had an unassailable love for life and cherished every day. The exuberance and vivacity with which he lived his life has been a lesson to us all. Losing Paata has come as shock to all of us and though we shall always mourn his loss, I am sure he would have much preferred that we celebrate his life. He touched the hearts of so many people during his life and leaves behind a wealth of fond memories.

As much as Paata was a proud grandfather, we are proud grandsons to have him as our Paata. He was a role-model who achieved far more in his life than anyone we know, but also a loving grandfather whose kind-heartedness always brought a smile to our faces.

*"A man is the sum of his actions, of what he has done,
or what he can do, nothing else" - M. Gandhi*

**Your loving Grandsons,
Arunan and Vidhushan**

“Your Wise Words & Advice Will Remain With Us”

It is still hard to believe that we will not see Ammappa again; because since we can remember he has always been a big part of our lives. When we enter our grandparents home we will miss seeing him sitting at his chair watching TV and greeting us with a big smile and a warm welcome every time.

Ammappa loved all of our family occasions; birthdays, Christmas, New Year but especially barbeques! At parties he loved feeding cake, blowing out candles and having photos taken with us but he especially loved these occasions because it meant that his family and friends were all together as one and enjoying themselves.

Ammappa would always take a genuine interest in our lives whether it was our hobbies or studies and would instil the importance of working hard, something of which Ammappa was a prime example. Recently from speaking with many of Ammappa's friends and relatives, it is only now that we have realised the extent of his achievements and the amazing journeys in life he has taken. It is remarkable to think that our Ammappa, who forever remained humble, has given and done so much.

Ammappa, your wise words and advice will stay with us forever more. The memories you have given us will last us a lifetime and you will continue to inspire us throughout our lives.

**Loving granddaughters,
Jananee and Aarani**

You made us who we are

Paata, words will never express how much you mean to me, nor will they ever do enough justice to the way you have helped me become who I am today. You always said that courage only makes you stronger and, with your blessings, I hope I can be just as courageous as you in everything that I undertake.

I was so pleased that you made the effort, despite all your difficulties, to watch my dance performance last month. Your presence motivated me immensely and made the experience even more enjoyable. I feel so proud when all the guests talked of your achievements at all the performances and, my Arangetram was no exception when the chief guest spoke of your endless services to the community and how you kept alive our cultural heritage.

I really treasure the moments when we daily worked on your physiotherapy exercises; every time inspired me with your determination to complete them perfectly. I remember the times we sat in front of the TV with your Sudoku book: one moment we would be working out where the 3 was, and the next we would be debating the current affairs. Your complex and multifaceted mind never stopped to amaze me. As we sat relaxing in the garden, laughing and joking, I will never forget your characteristic smile, full of so much warmth and happiness.

Paata, you taught me so much about hope and how I should never give up, no matter what obstacles arise. You were always kind and caring, always helping me in everything I did. I will miss everything about you. This is a poem that I wrote for you, Paata:

*With every day that passes, I will try to mirror your strength,
For you are my inspiration with every good intent.
Although the days are passing, we are not far apart,
Because every time I think of you, you're right here in my heart.
When tomorrow starts without you, your life I'll celebrate,
And I hope I can make you proud with each step that I take.
Though tomorrow's starting without you, I'll forever cherish our memories.
I've been blessed to have such a Paata, and will always love you.*

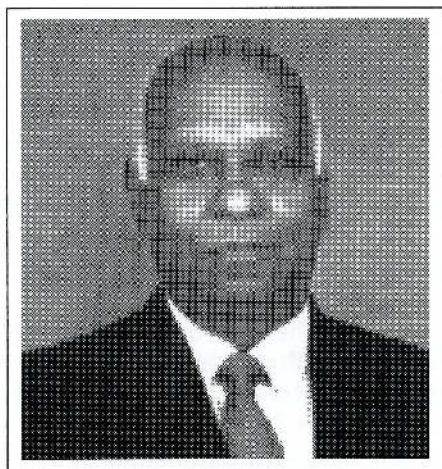
**Your ever loving
Lakshmi**

★★★★

Paata was kind and considerate, and was always there to help with all we needed. He was a great mathematician with a very logical mind. Paata was very knowledgeable and always had answers to anything we asked. I am so grateful to my Paata for everything he did for me and he will always remain in memories.

Love from Darshan

An inspiration to all of us

Words cannot describe the extent to which Ammappa impacted my life and how much he means to me.

My Ammappa was the most intelligent man I have ever known. Some people just know things, Ammappa also knew how to say things. I will never forget his inspiring words and advice when I was preparing for my arangetram. Ammappa always had our best interests at heart and with his encouraging words, gave us the strength to strive for the best. I hope he realised just how grateful we are for everything that he did for us and for the wonderful lives that he has blessed us with.

Ammappa was a very selfless man. He always made time for anyone and everyone who needed his assistance or advice and he would go out of his way to aid them, often making numerous phone calls to his family and friends for additional help.

I always enjoyed helping Ammappa with the Tamil Times. He found particular need for assistance with all things related to his much loved, but ever perplexing, computer. I loved to see his smiling face or hear his laughter whenever he had managed to make his computer do what he wanted it to do. To see Ammappa's smiling face always made me so happy. But whether it was helping to type articles or packaging the magazines, what I liked

most was the fact that in doing these jobs, the family was brought together. Ammappa loved to see the family all together under one roof, which is why he enjoyed celebrating our birthdays, blowing out candles and all of the other rituals that go along with life's milestones.

Ammappa was always more than willing to help us with our homework, taking as much pleasure from the process. I sometimes felt that he enjoyed our homework far more than we did. Long before school ever challenged us with maths, I learnt the basics, such as my timetables through the handwritten tests that Ammappa had prepared for me. Being picked up by Ammappa from school, in his sky-blue Ford Fiesta was also always a major event. It was on these occasions, when you had Ammappa to yourself for a few minutes, that he shared his insights into life and his beliefs on what it takes to live a worthy life. I shall try and live up to his expectations.

I will never forget the great pride that Ammappa took in all of his grandchildren. Ever since I can remember, he would ask me to sing for family and friends who visited the house. In doing this, Ammappa made me a more confident person. I not only loved to sing for my Ammappa, but I know that he also enjoyed listening to my singing. During one of his stays at the hospital, he was asked by the DJ whether he had any requests for the hospital radio and I will never forget how he asked for 'Katrinile Varum Geetham' sung by his granddaughter. 'Katrinile' was Ammappa's favourite song and he often asked me to sing this for him and his guests.

My Ammappa was someone who lived everyday to its fullest, making the most of each and every opportunity that was thrown at him. He always had such a strong belief that he could live forever and we too believed it, so much so, that I never thought I'd see the day when he would have to leave us. But I know that Ammappa will always be watching over me, because he will live forever in my heart. Ammappa, I will always love you dearly and I will miss you very much.

Your loving granddaughter,
Saranya

Ammappa, you are the best

I still find it hard to believe that Ammappa has been taken away from us so suddenly, as it seems like only yesterday he was calling me to come and watch the cricket match between England and South Africa on Sky Sports.

For as long as I can remember, Ammappa has always been there for me, encouraging, supporting or comforting me. He would always be ready to congratulate me with a big beaming smile when I achieved high marks in a test or received a prize, and then he would proudly announce it to anybody that visited or phoned him.

There are many memories of Ammappa I will always cherish; like how he would randomly quiz us on our times table when we were younger and as we grew older to harder topics such as trigonometry. Ammappa enjoyed eating different types of food; among his favourites were dosai, appam and meat dishes. During religious days when Ammamma cooked vegetarian meals he would grumble a little but nevertheless would enjoy the meal and finish with a completely clean plate, one of Ammappa's trademarks. I admired Ammappa's determination and willpower in everything he did and he was not afraid to try out new things. Even at his age, he would persist with learning new things on the computer. Recently, he asked me to show him how to do the Sudoku puzzle. Even though he found it quite difficult at first, he persevered with it until he was able to do it perfectly.

I am proud to have had an Ammappa who was loved and respected by so many people. Ammappa, I will miss you very much. I will always remember your words of encouragement and advice and hope that we will continue to make you proud. You will always be in my thoughts.

Loving grandson, Krishan

★★★★

My Ammappa was the best. He was kind, funny and sometimes strict but only when we were noisy or naughty. Ammappa was also very clever and knew lots of things. You could talk to him about any subject. We both love cricket and I will really miss watching cricket with Ammappa and all the questions he would ask after I played in a match.

Ammappa, I know you were proud of me and I will try hard to make you even more proud. Thank you for all the lovely memories I have of us together. I will always treasure them. I will never forget you Ammappa.

Loving grandson, Roshan

My Annai (My Brother)

Annai was the eldest in our family of seven. My father after retirement from government service in Malaysia (then known as P.M.S) stayed back and continued to work as an insurance agent in Singapore and Malaysia. He was not interested in coming back to Ceylon (as Sri Lanka was then called), instead he sent back my mother and all the children back to Ceylon to settle down. The burden was heavy on our mother and this is where my Annai took all the responsibilities to act as our father. At an early stage Annai was very helpful to Amma (mother) in guiding all the children for a good education and future. During this time our Amma's three brothers in Malaysia who were very attached to her were anxious to see her. They made arrangements to her to spend a few months with them. Amma was reluctant to go leaving back the children. But Annai persuaded her to go. Annai was only 14 years old at that time and he took all responsibilities to take care the rest of us with the help of our grand mother. We never missed a meal or school during this time under Annai's guidance.

I would like to mention an incident a mentioned to us when we were small. Our father and mother had gone on a pilgrimage to Kataragama Temple with Annai when he was only seven years old. On their return journey the railway station was crowded and when the train arrived people were pushing and pulling each other rushing to get into the train but Annai managed and got in. As the train to pulled away Annai had realised that he was missing his parents. Annai's quick instinct made him to pull the alarm chain and brought the train to a halt. The other passengers realised the situation and with the help of the railway staff he was united with the parents.

Annai started his education in Skanda and at this time there was not much of facilities for higher education. This made him to move to Jaffna college and Jaffna Hindu to pursue his higher studies and enter the university of Colombo. The World War II started during this time when all communications were cut off. This made us difficult to communicate with father. Annai was determined to complete the degree and Amma's encouragement during this difficult period helped Annai to complete studies at the university.

Annai joined the government service after his education and got married to a wonderful lady – Kamala on November 22nd, 1953. After his marriage he served in Ratnapura, Badulla and Kandy. Wherever he was I was graciously

invited to spend my holidays with them. I always loved to go to his place as it was a happy home. It was very delightful to see a caring husband and a devoted wife. It is God's gift (to a few). Kamala Akka is kind, simple and unassuming. She never differentiated. She treated all with love and kindness.

From the day I started work, YMCA in Colombo was my home. As everyone knows YMCA is a bachelor's home, where you could see all bachelors long past their marriageable age. This is where Annai came to stay with me on his visits to Colombo. Annai did not like my staying long in that place as he was looking for a bride for me. One morning I got a call from Annai asking me to come to Kandy that evening. It was the Esala Perehara days in Kandy and I was to see a girl at National Bank. There was a big gathering and I was asked to see this girl, my future wife. When asked my opinion I told Annai that she had a pretty nose and I liked her. Marriage was fixed. Here too, my Annai and Kamala Akka performed the marriage as a parent would.

After my retirement Annai offered his house at Annaicoddai which helped me to organize the future of my children. During the tenure, Annai and Kamala Akka made arrangement for me to visit U.K. I enjoyed my stay in U.K. for a year. Thanks to Kamala Akka and the children for all what they did to make my stay comfortable. After 25 years I still think of late nights where Annai and Akka keep dinner when I return home late in the night.

Like me, my wife and children had great affection to my Annai (perriyappa to my children). He always had been a great mentor like our God Ganesha. For anything we always consulted him. His advice and encouragement were great. Even though he is no longer living with us, he will always live in our hearts forever. May his soul rest in peace in God's hands.

Aum Shanthi.

Appoie
(S.Rajadurai, Brother of Mr Kandiah)

வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெருந்தகை!

நமது அன்பிற்கும் மரியாதைக்குமுரிய என்.எஸ் கந்தையா அவர்களினது மறைவுச் செய்தி அறிந்து துயரடைந்தோம்.

ஆசிரியப்பணி, சமயப்பணி, ஊடகப்பணி என பலநிலைகளினூடாகத் தமிழ்ச் சமூகத்திலே அறியப்பட்ட பெருந்தகை அமர் கந்தையா அவர்களாகும். தன்னுடைய சமூகத்தின் நல்வாழ்வு குறித்த சிந்தனையுடனேயே அன்னாரது வாழ்வும் பணிகளும் அமைந்தன. பல சகாப்தங்கட்கு முன்னர் தனது சொந்த மண்ணிலிருந்து இம் பெயர்ந்தபோதிலும், தன்னுடைய மண்ணையும் மக்களையும் தனது இறுதி மூச்சுவரை நினைவுகளிலே சுயந்த பெருந்தகையே அமர் கந்தையா அவர்களாகும்.

அன்னாருடனான நம்முடைய தொடர்பு Tamil Timesஐ மையப்படுத்தியதாகும். Tamil Timesல் நம்முடைய எழுத்துக்கள் பதிவாக ஆரம்பமாகியதிலிருந்து அன்னாருடன் மிகநெருக்கமாக பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பழகுவதற்கு இனிய நற்பண்பாளர்! வயதுவேறுபாடுகளைக் கடந்து பண்பு இடம் பணிவுடனும் பழகும் பெருந்தகையாளர்! இனிமையாக பேசுபவர்! தன்னலத்தைப் பேணிவாத சால்பு கொண்ட உத்தமர்!

உலகின் பலமாகங்களிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களிடையே கணிசமான செல்வாக்கை Tamil Times கொண்டிருந்தது என்பது மிகைப்படுத்தப்படாத செய்தியாகும். தமிழ் சமூகம் தொடர்பான செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் நம்பகத்தன்மையுடன் வெளிக்கொணர்ந்ததில் Tamil Timesன் பங்களிப்பு பெருமைக்குரியதாகும். அந்தப்பெருமையின் சொந்தக்காரரே அமர் என். எஸ் கந்தையா அவர்களாகும்.

அண்மைக்காலங்களில் Tamil Timesஐ தொடர்ந்து வெளியிடமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது அமர் கந்தையா மிகவும் வேதனையடைந்தார். அன்னாருடைய ஆத்மார்த்தமான வேதனையை நம்முடனும் பகிர்ந்துகொண்டார். அன்னாருடைய ஆதங்கத்தை நம்மில் பலரும் முழுமையாக உணர்ந்துகொண்டபோதிலும், அதற்குரிய நிவாரணத்தை ஏற்படுத்தமுடியவில்லை. அன்னாருடைய மறைவுக்கு ஒருசிலவாரங்கட்கு முன்னர் நாம் அவருடன் தொலைபேசியில் அளவளாவின போதுகூட Tamil Timesஐ தொடரமுடியாத சூழ்நிலை குறித்து விசனத்தை வெளியிட்டிருந்தார்.

வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெருந்தகை அமர் என்.எஸ் கந்தையா அவர்களாகும். அன்னாருடைய ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பதோடு, அன்னாருடைய பிரிவால் வாடும் திருமதி கந்தையா குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

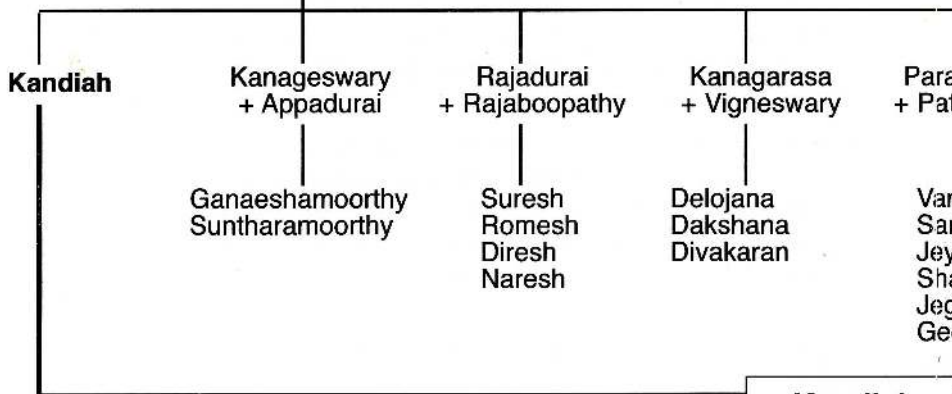
வி.சிவசுப்பிரமணியம், Seychelles

(முன்னாள் அதிபர், அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி)

சி.சிற்சபேசன், New Zealand

Nagamuthu + Periyathangam

Sinnadurai + Subathirai

Kandiah +

Sujenthiran
+ Anusuya

Arunan
Vidhushan

Kuhendran
+ Manjula

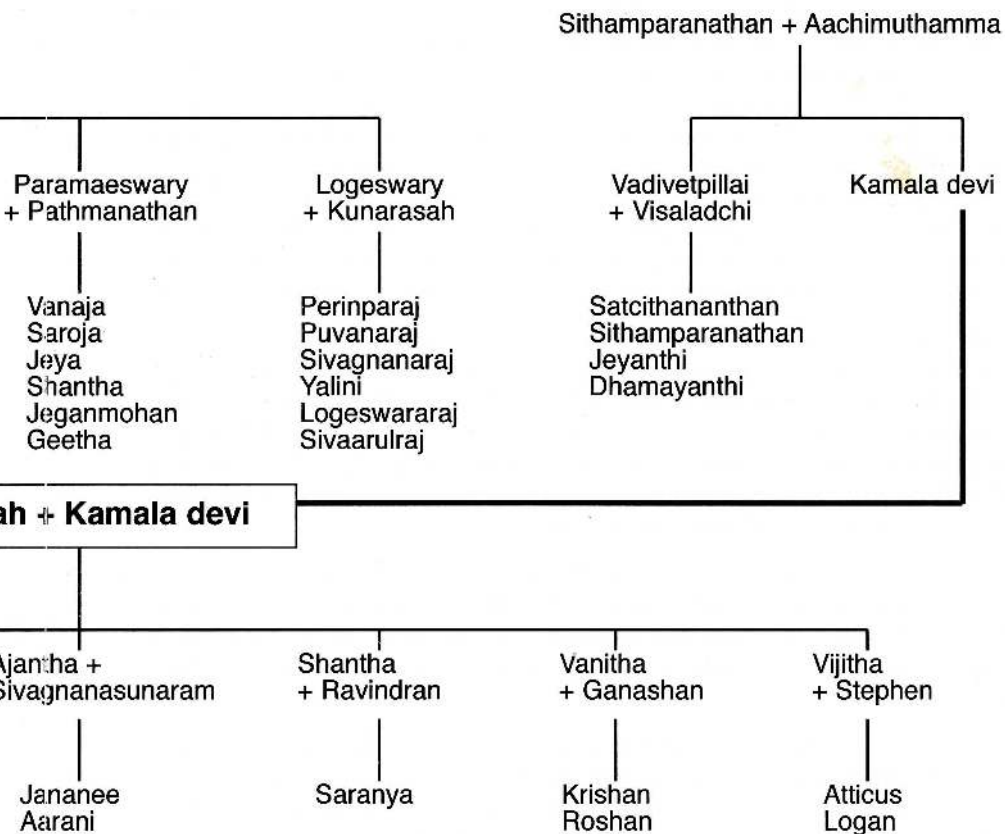
Lakshmi
Darshan

Rupenthiran
+ Thilagarani

Ajanth
Sivagr

Jan
Aar

Family Tree

A Tribute to a Great Human Being

P Rajanayagam*

I stand before you today filled with a deep sense of sadness, humbled and somewhat intimidated in the presence of the mortal remains of Mr N S Kandiah who, during his life time, stood out tall and strong like a colossus earning his place in the hearts and minds of his compatriots by his selfless and absolute commitment and dedication in the service of the community into which he was he was born.

My relationship with Mr Kandiah defies definition. Yes, I was his student when he was a teacher at Skanda Varodaya College. Yes, both of us were part of and played leading roles in the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT). Then he was President and I was Secretary of the Skanda Varodaya College Old Students Association in the UK for well over 15 years working together in the pursuit of its activities. Then our destiny for over 25 years was bound together with what turned out to be the most arduous venture, the uninterrupted publication of the monthly journal, 'Tamil Times'. However my life and times and my relationship with him during these years transformed itself into one which, as I said before, into an indefinable one.

When Mr.Kandiah's children asked me to speak on this occasion, I asked them as to the capacity in which they wanted me to speak and I was profoundly touched and genuinely honoured by their response. "Rasa Mama, Appa treated you like one of us ordering you about just as he did with us." Yes, in personal terms, I have lost a fatherly figure and it is in that capacity I stand before you to salute and pay my tribute and respects to one of the most distinguished sons of our community.

Mr Kandiah was born on the 7th of September 1922 in Kōkkuvil, Jaffna in northern Sri Lanka. On 1 December 1952, Mr he married Kamaladevi, daughter of Mr and Mrs Sithamparanathan of Anaikodai, who stood like a rock supporting him every step of the way and tenderly caring for him until his last breath.

The story of Mr Kandiah is a long and interesting one. Having had his early education at Skanda Varodaya College, he secured his B.Sc. degree from the University of Ceylon in December 1947 and the University of London. Thereafter, he joined Skanda as a teacher in Mathematics and Physics under the then distinguished Principal, Orator C Subramaniam who had a special place for Mr Kandiah in his heart. His contribution to the rapid progress of Skanda transforming itself from a village Vidyalayam to a super-grade educational institution was invaluable.

In February 1950 he joined the then National Savings Movement on being appointment as Superintendent in that government institution. Thereafter

in October 1955 he became Deputy Commissioner in Sri Lanka's Department of Immigration and Emigration.

In October 1957 he joined the Ceylon Transport Board (CTB) following the nationalisation of the bus services in the country where he worked first as Schedules Manager later being promoted as Deputy Operations Manager for the whole island. During his tenure with the CTB, Mr Kandiah travelled to London on a government sponsored Colombo Plan Scholarship to follow an intensive course of training with the London Transport Board from October 1965 to February 1966.

It was during this period that Mr Kandiah played a leading role in the functioning of the Skanda Varodaya Old Students Association in Colombo.

In 1970 he, along with many others, lost his job with the CTB when all their services were terminated following an industrial dispute and it was this development that changed the next phase of the life and times of Mr Kandiah and his family.

In August 1971, Mr Kandiah came to London on a Work Permit issued by the British High Commission in Colombo to work with the London Transport Board. In the following years, members of his family joined him in London where they established their future. The difficulties and the struggle he had to encounter in securing his wife and children to join him in the UK is a story that is worth to be retold but should await another occasion.

In course of time, number 6 Merton Road, Putney in London became their home which doubled up virtually as a sanctuary for relatives, friends and others where the generosity and hospitality of Mr Kandiah and his family were put to the test in no small measure.

In the meantime Mr Kandiah returned to teaching in 1972 which was his forte joining the Hydeburn Secondary School in Balham, London, where he taught Mathematics until his retirement in December 1987.

Mr Kandiah with his wife had three sons, Sujethiran, Kuhendran, and Rupendran, and four daughters, Ajantha, Shantha, Vanitha, and Vijitha and 11 grandchildren, Arunan Vidhushan, Lakshmi, Darshan, Jananee, Aarani, Saranya, Krishan, Roshan, Atticus, and Logan; and the 12th is on his/her way. Along with their sons-in-law, Sivagananasundaram, Ravindran, Ganeshan and Stephen Fear, and daughters-in-law Anusuya, Manjula and Sanjee, Mr Kandiah's has been a happy family.

By any reckoning, the children and grand children are doing extremely well in their professional and educational fields. They have been the pride and joy of Mr Kandiah and his dear wife. When I visited his home and spent some hours with him just three days before his much lamented departure, there was nothing to stop him from giving me a long account of the educati-

onal achievements of his grandchildren. Little did I suspect then that it would turn out to be my last personal encounter with him.

All of us are born as individuals and most of us lead our lives primarily as individuals. Throughout our lives, most of us are engaged in pursuits of personal advancement and the promotion of the interests of our close kith and kin. But a few refuse to be circumscribed by this narrow and restrictive pursuit as their purpose in life. Such people by their actions, contributions to and sacrifices for the society in which they live, transcend and transform as institutions. And in course of time, these individuals-turned-institutions become the pillars upon which the whole society depends. And no one can doubt that Mr Kandiah was one such person who became such a pillar during his life time.

Always committed to the service of his community, Mr Kandiah became one of the key figures in founding the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT) in 1977, one of the earliest community-based organisations to be established in the UK, and which commemorated its 30th Anniversary of its founding only early this year. He functioned as General Treasurer of SCOT for two years (1981-1982 and 1982-1983), thereafter becoming its President for two more years (1985-1986 and 1986-1987).

By his enormous contribution made to the wider community, including his religious work in connection with the Arch Way Murugan Temple and the Wimbledon Ganapathy Temple, Mr Kandiah, justifiably earned the reputation of being an outstanding community leader

I will be failing in my obligation in paying tribute to Mr Kandiah if I do not specifically refer to the incomparable contribution he has made to bringing out the 'Tamil Times' for twenty five long years.

The early 1980s was the time when the ethnic conflict was fast escalating into an armed conflict in Sri Lanka. The burning of the Jaffna Public Library in May 1981 and the communal violence unleashed in August 1981 and the sense of outrage felt by most of us was the catalyst for the launching of "Tamil Times".

Let me take this opportunity to publicly acknowledge the fact that without the sustained effort and immense contribution made by Mr C J Thamotheram as the founding Chairman of the Board of "Tamil Times", from its inception until the end of 1987, the journal would not have been born, would not have seen the light of day, and would not have survived even a few months. The others, involved at that time in this venture were many like-minded people the notable among them were, including myself, Mr N S Kandiah, Dr V Navaratnam, Dr R Thayaparan, Dr Ragunathan and Dr Arunachalam.

If my memory serves me right, the first editorial board meeting at which I was appointed as editor was held at 6 Merton Road, Putney, the home of Mr and Mrs Kandiah. The first issue of "Tamil Times" was published in October 1981.

What was demanded for the continued publication of the journal was an all consuming effort on the part of those few who were involved. However, it was primarily due to the strength of the founding principles of "Tamil Times" and the untiring perseverance and sustained dedication of its founding Chairman Mr Thamotheram and later that of Mr. Kandiah that ensured the publication of this journal in the ensuing years.

Following his retirement from teaching, it was in December 1987 that Mr Kandiah became Chairman of the Board of "Tamil Times" taking over almost all of the functions relating to the financial management, subscription, circulation etc.

We could not afford to rent an office and therefore while the editorial aspects were undertaken from my home, the rest of the work was carried out from Mr Kandiah's home from where he month after month mobilised his children, and in later years the grandchildren too, to assist him in the various aspects of the work.

In later years even when he was in and out of hospital now and then, his determination to bring out the paper each and every month remained undiminished. He did not hesitate to apply persistent but polite pressure upon me to ensure that I completed my editorial part of the work in time for the journal to go into print.

Mr Kandiah maintained and managed the finances of "Tamil Time"s with absolute integrity and probity. Every penny was accounted for and each and every year the audited accounts would be ready within two months of the ending of the financial year to be despatched to the Company's House. The secret of how we were able to bring out the journal month after month for 25 years without any external funding depended on two factors – firstly almost all the work undertaken were voluntary on our part, and secondly the meticulous and prudent manner in which Mr Kandiah handled the finances of the organisation.

In the milieu of polarised politics of Sri Lanka, and in particular Tamil politics characterised by egregious internecine and intolerance of differing opinions, running a journal like "Tamil Times" genuinely committed to the fundamental journalistic principle that "facts are sacred and opinions are free" turned out to be a risky and controversial exercise. There were its well-wishers and its detractors. Bouquets and brickbats were received in equal measure.

It is my belief that each issue of "Tamil Times", published month after month for 25 long years, will bear witness to the true history of the trials and tribulat-

ions of a community of people in the teardrop shaped little island in the Indian ocean, and reflect the fact that in that endeavour the contribution of Mr Kandiah was incomparably and truly substantial, Of all his achievements in the public sphere, that contribution represents the greatest legacy he leaves behind. And no wonder he became widely known as “Tamil Times Kandiah”.

It will be grossly remiss of me if I fail to mention that Mr Kandiah could not have achieved what he had during his lifetime and enabled him to serve his community as much as he did without the dedicated support he received from his wife Kamaladevi. Truly speaking, she valiantly played the role of the martyr in her husband’s cause. On a personal note, I am extremely grateful for her kindness, concern and hospitality over the years.

Mr Kandiah, a loving a husband, a father, a grandfather, a brother, an uncle, a friend, a teacher, a mentor and above all a wonderful and great human being has departed following a lifetime of service to his community for which we salute him today.

On behalf of all of us, may I express our heartfelt condolences to Mr Kandiah’s wife, their children, grandchildren and all other members of his family. May they have consolation in the knowledge that many thousands of his compatriots will remember and cherish his memory and his service forever.

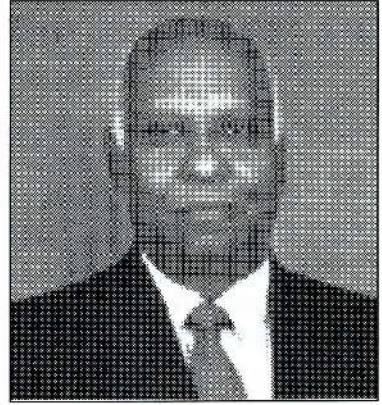
Today let us bow our heads and salute Mr Kandiah in celebration of his life and service.

Finally this is “Tamil Times Rajanayagam” bidding his farewell to “Tamil Times Kandiah”

May he rest in peace.

---

* A tribute paid to Mr N S Kandiah, who passed away on 26 August 2008, at the funeral on 31 August 2008, by Mr P Rajanayagam, who has been the Editor of “Tamil Times” of which Mr Kandiah has been a founder Board member and later becoming its Chairman from December 1987

சமூக வாழ்விலும் குடும்ப உறவு பேணியவர்

“காற்றினிலே வரும் கீதம்...”

- ‘கல்கி’ கிருஷ்ணமூர்த்தியும், எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியும் சிருஷ்டித்த ஓர் ‘இசைச் சிகரம்’ இது!

அந்தச் சிகரத்தினண்டை, அவ்வப்போது சிலர் அழைத்துச்சென்று காண்பிக்கும் சுகாநுபவத்தில் இடையிடையே திளைப்பதுண்டுதான்.

ஆனால், அன்று அந்தப் பேரக் குழந்தை அந்தச் சிகரத்து உச்சியில் அமரவைத்துக் காண்பித்த காட்சியில் உள்ளம் உறைந்துபோயிற்று!

யாரும் - எப்போதுமே ஏற்படுத்தியிருக்காத உணர்வு; எப்போதுமே ஏற்பட்டிராத உணர்வு.

அந்த ஏகாந்தத்தில், அந்த மனிதரின் அந்தப் பரிபூரண வாழ்வு; அந்த மனிதர் சாதித்த வெற்றி; அந்த மனிதரின் சீரிய அறுவடை அப்போது ஸ்பஷ்டமாய் உணர்வில் சிலிர்த்தது.

“மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை...” அப்பார் தேவாரத்தில் கட்டுண்டு போய் விட்ட மனம், அந்த ‘சிகரத்து உச்சி’யில் இங்கிதமாய்ச் சிறகடித்தது.

அமரர் என். எஸ். கந்தையா அவர்களது பூதவுடலின் தகனத்துக்கான கணப் பொழுதுகள் இவை.

அந்த ஏகாந்த நிசப்தத்தில் அவரது பேர்த்தி பாடிய தேவாரமும், தாத்தாவுக்கு மிகவும் பிடித்தமான தென்று அவர் பாடிய ‘கல்கி’யின் அந்தப் பாடலும், ஓர் அந்திமத்தில் தெரிந்த ஜீவகளை!

மெய் நொந்து உருகி, மிகும் அற்புதமாய் ஒலித்தன.

அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தின் முடிவில், அவரது வாழ்வை முத்தாய்ப்பிட்டுத் துல்லியப்படுத்தின.

சமூக வாழ்விலும் ஒரு குடும்பத்து உறவைப் பேணிய ஒரு பெருந்தகையாளர் அமரர் என். எஸ். சந்தையா அவர்கள். அவரின் வாழ்வு எக்காலத்திலுமே சமூக நலன் சார்ந்ததேதான். சுன்னாகம், ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியில் ஆரம்பித்த ஆசிரிய பணியிலிருந்து, இலங்கை போக்கு வரத்துச் சபையிலும், பின்னர் இங்கிலாந்தில் ஹைகேர் முருகன் ஆலயம், SCOT, ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் உள்ளிட்ட இன்னும்பல அமைப்புகளிலும், இவை அனைத்துக்கும் மேலாக, பின்னாளில் அவரின் உயிர் மூச்சாக, உலகம் அளாவிய Tamil Times சஞ்சிகையிலும் இதே மனப்பாங்கில்தான் அவர் செயல்பட்டார்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றில் நெருக்கடி மிகுந்த மிக முக்கியமான ஒரு காலகட்டத்தில், கால் நூற்றாண்டுகால வரலாறு Tamil Times சஞ்சிகைக்கு உண்டு. அது, காலத்தில் நன்றே உணரப்படும். இக்கால் நூற்றாண்டு காலமும், உலகத் தமிழரிடையே ஒரு குடும்ப உறவையும் பேணிய Tamil Times, திரு என். எஸ். சந்தையா அவர்கள் நோயுற்று செயல் குன்றியதில் நின்று போயிற்று. அதுவே அவரின் உடல்நலத்தை மேலும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியது.

அவரது 'சொந்த' குடும்ப வாழ்விலும், 'சமூக' குடும்ப வாழ்விலும் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்த பெருமகன் அவர்.

அவரின் சாதனை; அவரது வாழ்வின் வெற்றி - அதுதான் அந்த ஏகாந்தத்தில் எழுந்த கீதம்.

- மாலி
(எஸ். மகாலிங்கசிவம்)

Mr Kandiah - A man who touched the lives and hearts of so many

V. Paramanathan

I feel honoured to write this brief memoir of my very dear Kandiah annai, to be presented on this occasion when we have gathered on the 31st Day Memorial following his demise. I first met Kandiah annai in November 1952, almost 56 years ago. I, a 10 year old, was standing at the front of a small crowd to welcome him, the bridegroom, when he arrived in Annaicoddai one evening to get registered to my cousin, Kamala acca. I was wearing my national dress and he had taken note of it.

On that first day, all thought Kandiah annai was an easy going, conventional young man. It all changed when he came back to Annaicoddai the next day evening and expressed his wish to take Kamala acca out for a drive to the Pannai beach. Kamala acca's parents were utterly confused by this unexpected request. Kandiah annai then had apparently suggested, not just to appease the situation, but to get his wish fulfilled, that the young boy who was in verty the previous evening could accompany them. So thus, I became the chaperon: it was, I would say, a difficult task for a 10 year old, particularly when you have to deal with two differing people, one a dashing 30 year old driving a comparatively fast, Hillman Minx car sitting on my right and a very shy 21 year old sitting on my left. Anyway, during their one year of courtship I chaperoned them many times and I did put on some weight due to the special treats I got from him. Surprisingly, my seat didn't change even after they got married, not until Sujen, their first son was born.

Very soon I came to realise that he was different from the others I had known in Sri Lanka. He was very much outgoing, had a large circle of friends and a phenomenal memory for names and family connections. His house in Anaicoddai soon became a holiday camp. Many Tamil and Sinhalese families have enjoyed his hospitality there, some of them not once but 2-3 times during the period 1957-70.

Even in 1970-71, after he had left his job as Deputy Operations Manager, he never hesitated to help the needy, and I am proud to say I was one of the recipients of his help. He then took a bold step, at the age of almost 49, of migrating to London on 25 August 1971, exactly 37 years ago to the day he passed away. He did not have anything more than the few pounds with him

when he started life here. I too followed him soon and arrived here on the night of 4 October. Kandiah annai, as only he would do, was there at the door of my relative's house the next morning to wish me and give me encouragement for my postgraduate study.

Initially, in September 1971 he stayed with Mr Ratnasabapathy at 8 Merton Road, his 3 sons joined him in January 1972 and he had to work and also manage the house as a single parent. In August 1974, after he became a schoolteacher, he bought his first house, the famous No 6 Merton Road. Kamala akka and the daughters joined him in 1975 and thereafter, it became an unofficial 'embassy' for Sri Lankans who were migrating to the UK. Friends, relatives and others referred by the former two groups, all dropped in. He not only gave advice and meals freely, but also in many instances gave physical and financial help in establishing a sound foundation for the newcomer to build his or her future in this country. They together formed an extended family of friends and relatives, which now stretches to 61 countries. Even though his children were teenagers or in their early 20s, the parents were quite willing to provide free lodging and food to those who sought help from all communities of Sri Lanka, boys and girls, some even staying for 1-2 years. I sometimes felt jealous to see our close relationship getting diluted by the day due to the continuous extension of his family in London.

I asked him on a few occasions in the 1990s to name the person who had inspired him to become what he was, but his response each time was only a smile, the one that endears everybody to him, and which is seen on the Memorial Booklet that you have been given today.

The term 'self made man' is generally used in relation to acquisition of financial wealth, but here was a man who acquired his wealth of close friends and relatives starting from scratch, as his father had lived most of his life in Malaysia and knew very few people in Sri Lanka; his mother had died when he was young and there were no close relatives who could give him a lead.

In the 1970s, apart from his main employment, he also worked late evenings and in weekends in varied locations to give a reasonable life for his immediate family. However, I am sure, an appreciable amount of his earnings was spent on following his open house policy and making sure others were getting on ok.

My relationship with Kandiah annai has passed through many phases. He was initially my big brother and adviser, and at times my father figure. Recently I thought, as he the old grew younger, and I the young grew older, we were friends, being at the same cross road. We often tease each other and he

has laughingly told me on a few occasions that Annaicoddai was a very fertile land and the produces were of the best quality. He was of course referring to his seven children and the 11 grand-children. I completely agree with him. He has been instrumental and a motivator in his own persuasive way in creating this closely interwoven 27 member family. And he will always be up there watching over you, and guide you when any of you should be in need.

I recently asked his brother, Mr Rajadurai, 6 years junior, about the young man Kandiah. He said that Kandiah annai was a well organised student while at school in his native Kantharodai as well as at the university in Colombo and frugal in habits; he took on full responsibility, even before leaving school, for all his five siblings because of family circumstances and rarely lost his temper even when the going was tough, but was persuasive through show of affection.

Many of us depart this world with only the immediate family and a few friends to mourn the loss but here we have a man who has touched the lives of so many in such a positive way that his loss will be deeply felt by a great many people - students, friends and relatives scattered all over the world.

A Perfect Human Being

The news of Mr Kandiah's death shocked and saddened all of us. The kindness he showed towards our family can never be forgotten. The help he extended to me and my son helped a great deal to change our lives. No other person would have done that in that manner. He was a good husband, a good father, a kind grandfather and a great benefactor for all he came in contact with. In short, he was the perfect human being. He lived a contented life, happy and proud of the achievement of his children and grandchildren and the devotion of his beloved wife. With regards to us, we have lost a great benefactor and a friend. All of us feel that we have lost our father. We will always invoke blessings on him in accordance with our religious beliefs.

Premaratne & family

Mr N S Kandiah was like an Oak Tree

Dr. R Thayaparan

Though we were from the same locality and though for a time we both worked in the same town in Sri Lanka I did not personally get to know Mr Kandiah till I came over to UK. It was our interest and involvement with community activities that brought us together. After that we became family friends.

There are many trees that just grow, die and decay or turned into fire-wood. But a mature Oak tree impresses the on-lookers and also becomes the supporting structure for an eco-system in its own right. There is a similar tree in South Asia called "ALA MARAM" in Tamil.

Mr Kandiah was like a mature Oak tree, an ALA MARAM. He was an inspiration and a secure solid support for his associates. His social contacts within the community were extensive and he was an encyclopaedia of knowledge about the members of the community. Many matrimonial unions were facilitated by him.

It is not surprising that Mr Kandiah came forth to be a founder member of the organisation Standing Committee of Tamils (SCOT for short) set up in the UK to assist Tamils in Sri Lanka who were and to a certain extent still are in a distressed state.

Mr Kandiah was an active member of SCOT helping and organising many fund raising activities. His contribution to SCOT in its formative years was immense. He functioned as the General Treasurer for two years and later as President for another two years. Though set up to help others, the members of SCOT are human and not surprisingly there were at times controversies, conflicts and confrontations at meetings. Mr Kandiah's calm and composed demeanour at all times helped to defuse any heated exchange and cool down hostile attitudes. A man of few words, his wiser counsel was always received with much respect by his colleagues.

Others are likely to dwell on the contribution he has made in many other fields of community activities. His was a life of service to the wider community and I take this opportunity to pay tribute on behalf of SCOT to Mr Kandiah for the invaluable contribution he made for which SCOT will be indebted to him for ever.

(Text of tribute paid by Dr. R Thayaparan on behalf of the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT) at the funeral)

காற்றினில் கரைந்த பெருமகன்... அமரர் என்.எஸ்.கந்தையா

லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் மிகமுத்த தமிழ்ப்பிரமுக ராகத் திகழ்ந்த திரு. என்.எஸ்.கந்தையா அவர்களின் மறைவு, நேர்மையோடும் அர்ப்பணிப்போடும் தமிழர் விவகாரங்களில் பணியாற்றிய ஒரு சிறந்த சேவையாளரின் பாரிய இழப்பாகும்.

லண்டனில் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக வெளிவந்த 'TAMIL TIMES' என்ற ஆங்கில மாத சஞ்சிகையின் முகாமையாளராக அமரர் என்.எஸ்.கந்தையா அவர்கள் ஆற்றிய பெரும் பணி, தமிழர்களின் ஊடக வரலாற்றில் தனி அத்தியாயத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது.

மிகப்பெரிய பண்பலமோ, ஆளணியோ கில்லாத நிலையிலும், ஒரு தனிமனிதனாக நின்று அசாத்தியமான உழைப்போடு அப்துல்கைகையை தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொணர்ந்ததில் அவர் ஒரு சாதனையை நிலைநாட்டியிருக்கிறார்.

உலகினக்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் கில்லங்களிலெல்லாம் 'TAMIL TIMES' மாத இதழ் அவசிய வாசிப்புக்குரியதொன்றாகவே இருந்தது. இந்த ஆங்கிலசஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களை உரியவர்களிடமிருந்து பெறுவதுடன், பத்திரிகையைப் பல்வேறு நாடுகளுக்கு விநியோகம் செய்தல், சந்தா மற்றும் விளம்பர விவகாரங்கள், படைப்பாளிகள், சந்தாதாரர்கள், விளம்பரம் செய்வோர் ஆகியோருடனான தொலை பேசி தொடர்புகள் என பத்திரிகைக்கான அனைத்து அம்சங்களையும் ஒருங்கிணைத்து அவர் செயற்பட்ட விதம் முன்னுதாரணம் கில்லாத சிறப்பைக் கொண்டதாகும்.

திரு. பராஜநாயகம் அவர்களின் ஆசிரியர்தலையங்கம் மற்றும் தொகுப்பு பணிகளோடு 'TAMIL TIMES' சஞ்சிகையை மாதாமாதம் உரிய காலத்தில் வெளிக்கொணர்ந்ததில் என்.எஸ்.கந்தையாவின் நிர்வாகத் திறன் பளிச்சிடுகின்றது.

லண்டனில் நீண்ட காலமாக கியங்கிவரும் ஸ்கொட் நலன்புரி அமைப்பின் (Standing Committee Of Tamil speaking people) நீண்டகால உறுப்பினராக இருந்து தமிழர்களின் சமூகப்பணிகளுக்கு உதவுவதில் அவர் முன்னின்று செயற்பட்டிருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணம் கல்வந்தவரோதய கல்லூரியில் கணித, ஆங்கில, பௌதீகவியல் பாடங்களில் புகழ் மிக்க ஆசிரியராகத் திகழ்ந்த என்.எஸ்.கந்தையா அவர்கள், லண்டனில் கியங்கிவரும் அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்க செயற்பாடுகளின் அச்சாணியாக திகழ்ந்தவர் ஆவார். கல்வந்தவரோதய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம் ஒருமித்த குறிக்கோளுடன் செயற்பட்டமைக்கு என்.எஸ்.கந்தையாவின் தனித்துவ ஆளுமையே காரணமாகும்.

சைவநெறியில் சிறந்த கிப்பெரியார் ஆர்ச்வே, உயர்வாசந்தன்று முருகன் ஆலயத்தை நிர்மாணிப்பதில் தலையாய பங்கினை ஆற்றியிருக்கிறார்.

கிலங்கை போக்குவரத்து சபையின் முகாமையாளராக சிறப்பாகப் பணியாற்றிய திரு. என். எஸ். கந்தையா அவர்கள், தான் சார்ந்து செயற்பட்ட அனைத்து விடயங்களிலும் ஒழுங்கு. நேர்மை, கண்ணியம், நேரந்தவறாமை, பிறரை மதிக்கும் உயர்பண்பு, மற்றவர்களுக்கு உதவும் பரோபகாரம் ஆகிய உயர்ந்த நற்பண்புகளை கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார்.

தமிழர்களின் எதிர்காலம் அறிவுத்தளத்தில் உயர்ந்து விளங்க வேண்டும் என்று அக்கறையுடன் செயற்பட்ட இந்த கல்வியாளரின் வரலாறு தமிழ் மக்களின் நனைவில் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய சரித்திரம் ஆகும்.

‘விற்பம்’ கலை - கலாச்சார அமைப்பின் நோக்கங்களைப் பாராட்டிவும், அதன் செயற்பாடுகளில் அக்கறைகொண்டு அரிய அறிவுரைகளையும் உதவிகளையும் நல்கிய பெருமகனாரை நாம் என்றென்றும் நனைவில் நிலை நிறுத்திக்கொள் கின்றோம்.

அன்னாரின் மறைவினால் சூயரூறும் அவரது குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் ‘விற்பம்’ தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள் கின்றது.

‘விற்பம்’

(கலை கலாச்சார அமைப்பு - லண்டன்)

“நீங்கள் எழுதினால் நல்லாய் இருக்கும்”

இவ்வார்த்தைகள் நெஞ்சை விட்டகலா. “Tamil Times”; முகாமையாளராக அமரர் கந்தையா இருந்த காலத்தில் இவ்வார்த்தைகள் அன்புக் கட்டளையாக அடிக்கடி வந்தன. அரங்கேற்றமோ அல்லது எந்த ஒரு கலை நிகழ்ச்சியோ சில வரிகள் எழுதியே ஆக வேண்டும். மறுக்க முடியாத உத்தரவு. மனக்கண் முன் நிற்கிறார். குரல் காதுகளில் ரீங்காரம் இருக்கிறது. எனவே எழுதிகிறேன்.

குடும்ப நண்பர், குறைவற்ற நிறைகுடும்பம். முப்பத்தியொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பாரியார் சகிதம் முகம்மலர் வரவேற்ற பூரிப்பு, மறைவதற்கு முதல் நாள் மருத்துவ மனைபில் கூட உள்ளளவும் குறையவில்லை. ஒவ்வொரு வருடமும் அவர் ஆசியுடன்தான் ஆரம்பம். மனைவியோடு பிள்ளைகள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள் - அவர் இதயத்தைப் போலவே பரந்த குடும்பம்.

மற்றவர்கள் வாழ வேண்டும், வளர வேண்டும் என்றே சிந்தனை. அழைத்து விட்டார் சிவபெருமான். அவருக்கு உடனடியாக ஒரு முகாமையாளரோ ஓர் ஆசிரியரோ அல்லது இன்னுமொரு இனிய நண்பரோ தேவை போலும். அனைத்துக் கொண்டார்.

- சிவகுமார்

Highgate Murugan Temple, a monumental testimony for NSK

A. Vairavamoorthy

We are gathered here in large numbers to celebrate the life and service of Mr N. S. Kandia, affectionately called NSK, who was a remarkable gentleman. And I consider it a privilege to speak on this occasion.

NSK was a member of Britannia Hindu Trust since 1975. NS served as the Secretary of its Advisory Council, a very important post of the Trust from 1976 to 1977. Thereafter he was elected by the members of the Advisory council as a trustee of the Britannia Hindu Shiva Temple Trust and he served as a trustee for 3 years from 1978 to 1981.

In the seventies only a few Tamils were in UK, most on student visas. There was little enthusiasm in building a Hindu temple or propagating Saivism. The poojas were held in community halls and those participated took these more or less as get together events, hence devotees showed very little enthusiasm to donate funds towards the temple project or to join as members of the Advisory council by paying a two pound monthly standing order.

NSK helped to raise a substantial amount of money towards the temple project by organising raffles, cultural events and used these events as a platform to increase the membership of the Trust.

Special mention could be made of the Seerkali Kovinatharajan Concert at Westminster Hall and the Balaschandran Veena Concert that were notable fund raising events in which NSK took an active part and made the events a great success. Considerable progress was made during 1976-1979, a 4 year memorable period in the history of Britannia Hindu Shiva Temple Trust.

NSK, when given a project, would systematically plan and organise and see that the project was carried out successfully. That was his strength for which he was admired. This earned him a great respect from the members and from the Chairman of the Trust the late Mr Sababathipillai whom we call with respect as Iya.

NSK and IYA along with other active members played an important role in selecting a site for building a temple, investigating many potential sites. NSK was the dominant voice in the committee that selected Highgate as the best available site for establishing the temple, as it was a centre point in London.

At that time no one imagined that there will be so many Saiva temples in London. The Highgate site was a burnt Synagogue. NSK and his sons joined with many other volunteers and did work to clear the site.

NSK was honoured with appreciations and prayers followed by a 5 minutes silence at the meeting of the executive committee meeting of the Britannia Hindu Shiva Temple Trust, held on Thursday, 28 August 2008.

NSK's unexpected death undoubtedly is very painful to his friends and family. All of us are missing a great friend, a religious follower, who always had a positive and optimistic vision of life. Despite this tragedy he is leaving behind a family, sons, daughters-in-laws and grand children, all doing remarkably well, and unified in their happiness of his memories.

Finally Ladies and Gentlemen on behalf of The Britannia Hindu Shiva Temple Trust and devotees of the Highgate Murugan Temple I wish to say to Mrs Kandiah, his sons, daughters-in-laws and grand children, how grateful we are for the enormous, valuable contributions Mr Kandia made to the Highgate temple project and towards propagating Saivism in UK.

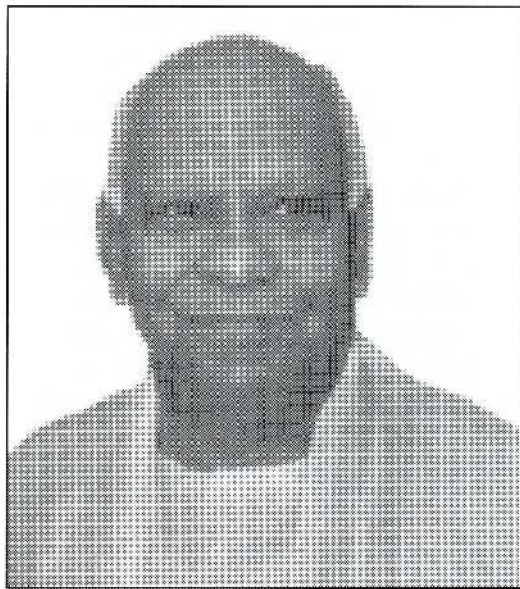
On 10 July 2004, NSK was awarded the title "Samootha Seelar" (Community Leader) by the Federation of Saiva (Hindu) Temples, UK, for services rendered to the Hindu religion, Tamil Language and community.

On 2007, he was awarded the title of "Servai Chermmal" by the Sivayogam Trust in the UK for his services abroad in social and journalistic fields.

Highgate Murugan Temple is a lasting testimony for NSK's monumental contribution towards propagating Saivism in UK.

(Text of speech by Mr A. Vairavamoorthy at the funeral of Mr N S Kandiah on 1 September 2008)

NSK: ஒரு கர்மயோகி

பொ. கனகசபாபதி (மாணவர்)

1949 தைமாதம். ஸ்கந்தவிரோதய கல்லூரியில் நான் எட்டாந்தரத்தில் யாணவனாகச் சேர்கிறேன். எமது வகுப்பாசிரியர் என்று ஒருவர் வருகிறார். நீளக்காற்சடை, கோட் சகிதமாக. ஆனால், கழுத்துப் பட்டியில்லை. நடையில் ஒரு விதமான தாளலயம். கன்னவகிட்டுடன் கூடிய அர்த்தியான மயிர், நளிமான முறுவல். நாட்டுப்புறப் பாடசாலையில் நகரத்தான் போலத் தெரிந்தார். அவர் தன்னை N.S. கந்தையா என அறிமுகம் செய்து வைத்த பின்னர் எம் எல்லோரையும் அறிமுகம் செய்து வைக்குமாறு சொன்னார். பேச்சில் கனிவுடன் சேர்ந்த கண்ணியம் மிளிர்ந்தது. எனது பெயர் 'கனகரத்தினம்' என்று சொல்லி வைத்தேன்.

கிளாக்கர் கந்தையா இடாப்புடன் வந்தார். வேறு எந்தப் பாடசாலையிலும் இல்லாத செயல் முறை, கிளாக்கரே இடாப்பு அடையாளம் செய்வார். முதல் நாள் என்றதால் பெயர்களை வாசித்தார். அதற்குப் பின் வெறுமனே வகுப்பினை நோட்டம் விட்டு விட்டு அடையாளம் செய்கின்ற அற்புத நினைவு ஞானம் அவருக்கு. "கனகசபாபதி" என்றார். எழுந்தேன். "ஏனப்பா கனகரத்தினம் என்றாயே" என்றார் வகுப்பாசிரியர்.

பிறப்புப் பத்திரத்தில் இப்படி உள்ளது என்று நான் பதில்கூறு முன்னரே கிளாக்கர் விளக்கினார். “இனிமேல் உன்னைக் ‘கனகசபாபதி’ என்றே அழைப்போம்” என்றார் ஆசிரியர். அது நாள் வரை கனகரத்தினம் என்ற நாமதேயத்துடன் விளங்கிய நான் அன்றுதான் கனகசபாபதி என்ற பெயருக்குச் சொந்தக்காரனாகினேன்.

NS.K அவர்கள் எங்களுக்குப் பொது விஞ்ஞானம் 1இல் பௌதிகவியல், இரசாயன வியல் ஆகிய பாடங்களை கற்பித்தார்கள். அழகாக விளக்கம் தருவார். கடினமான தத்துவங்களை எளிதாக எடுத்துரைப்பார். வகுப்பினில் கொஞ்சம் கண்டிப்பும் கலந்திருக்கும். “Like father like child” என்பார்கள். இவரது தந்தையாரை நான் ஒரே ஒரு முறைதான் கண்டுள்ளேன். ஆனால் அவரது ஆளுமை நிறைந்த தோற்றம் இன்றும் என் கண்முன்னால் நிற்கிறது. ஸ்கந்தாவில் நாம் கல்வி கற்பதற்காகச் சேர்ந்த ஆண்டு. அப்போது ஆசிரியர் எமது பாடசாலையில் இல்லை. நன்றாக மழை பெய்திருந்தது. வீடு செல்கின்ற போது நம்மில் சிலர் வீதியில் உள்ள கிடங்குகளில் உள்ள வெள்ள நீரினை ஒருவருக்கு ஒருவர் காலால் எத்தி விளையாடினோம். எமது உடல் முழுவதும் தெப்பமாக நனைந்து விட்டது. அப்பக்கமாக வந்த எமது ஆசிரியரின் தந்தை, எம் எல்லோரையும் நிறுத்தி, சுகாதாரம், ஒழுங்கு, துப்பரவு பற்றி நீண்ட நேரம் எடுத்துரைத்தார். தான் அதிபரிடம் எம்மைப் பற்றிச் சொல்ல மாட்டேன், ஆனால் திருந்தி நுக்க வேண்டும் என அறிவுரை தந்துவிட்டுப் போனார். நிச்சயமாக அந்தப் பெரியவரின் வழிகாட்டல் நமது ஆசிரியருக்கு இருந்த மையால்தான் அவர் ஒரு உதாரண புருஷராக முடிந்தது என எண்ணுகிறேன்.

வாராவாரம் வகுப்பு மாணவர்களின் கூட்டம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஒரு பாடவேளை நேரம் நடைபெறும். ஆசிரியர் கந்தையா அதற்குப் பொறுப்பாளர். அதில் மாணவர்களை பங்குபற்றுகிறவர்களை உற்சாகப் படுத்துவார்கள். ஸ்கந்தவரோதயவில் ஒரு சிறந்த மாணவப் பேச்சாளனாக என்னால் மிளிர் முடிந்தது என்றால் அதற்கு வித்திட்டவர் ஆசிரியர் NSK அவர்களே. கடைசியில் குறை நிறைகளை எடுத்துக் கூறி எம்மைச் சிறப்பாக வழி நடத்துவார்கள். ஆனால் எமது துர்ரதிஷ்டம் அவர் தேசிய சேமிப்பு இயக்கத்தில் மேலாளர் பதவி பெற்று, அரச சேவையில் சேர்ந்ததால் பாடசாலையை விட்டு நீங்கிவிட்டார். எனவே அவரிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு, எண்ணி ஒரு வருடம் கூட எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் அந்தக் குறுகிய காலத்தில் என்போன்ற பலரின் உள்ளத்தில் ஒரு நல்லாசிரியருக்கான உதாரண புருஷராக ஒருவர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான தோற்றம் ஒன்றினை அவர் உருவாக்கி விட்டார்.

இலண்டன் BSc பட்டதாரியான அவர், 1947ல் ஸ்கந்தாவின் ஆசிரிய சேவையில் சேர்ந்தார். இது துசாரிக் கொள்கையில் தீவிர பற்றாளராக இருந்த NSK அவர்கள் அதிபர் ஒற்றேற்றர் சுப்பிரமணியத்தின் சில குறிக்கோள்களை ஈடு செய்வதற்குப் பெரிதும் உதவினார். அன்றைய காலகட்டத்தில் சிறுபான்மைச் சமூகத்தினருக்குப் பெரும் பாடசாலைகளில் கற்கின்ற வாய்ப்பே இல்லாமல் இருந்தது. ஸ்கந்தாவும்

அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. புரட்சி மனப்பான்மையுடைய ஒற்றேற்றருக்கு இது ஒவ்வாத ஒன்று. அதற்காக, ஒற்றேற்றர் போன்ற முற்போக்குவாதிகள் பாடசாலைகளில் சேர்வதற்காக பிரவேசப் பரீட்சைகள் வைத்து, மாணவர்களைத் தகுதி அடிப்படையில் எடுக்கத் தொடங்கினர். இதனால், சாதிய வெறியினை ஓரம் கட்டலாம் என அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால் அங்கு கூட சாதி வெறியடித்த ஆசிரியர்கள் அச்சமூகத்துப் பிள்ளைகளுக்கு புள்ளிகளைக் குறைத்துப் போட்டமையால் அவர்கள் பாடசாலையில் சேரமுடியாமல் போனது. அதனால் வருத்த முற்ற ஒற்றேற்றர் அவர்கள் NSK போன்ற முற்போக்குவாதிகளிடம் பரீட்சை நடத்துகின்ற பணியை ஏவினார். வெற்றி கிடைத்தது. NSK போன்றோரின் அனுசரணையுடன் ஒற்றேற்றர் அவர்களுடைய அபிலாசையும் ஈடேறியது. ஸ்கந்தா இ துசாரிக் கொள்கையுடைய பாடசாலை என்பது உலகறிந்த உண்மையாயது.

NSK அவர்கள் 1957 ஆம் ஆண்டினிலே இலங்கை போக்குவரத்துச் சபையினில் சேர்ந்தார். இது சாரிக் கொள்கையுடைய அவரால் அன்றைய போக்குவரத்து அமைச்சர் இலங்கரத்தினாவின் கனிவுப் பார்வைக்கு ஆளாக முடிந்தது. அரசுகள் மாறினாலும் பதவி உயர்வுகள் அவர் திறமைக்கு ஏற்ப அவரை வந்தடையவே செய்தன. இலங்கை முழுவதற்குமே பொறுப்பான துணைச் செயலாளர் அதிகாரி (Deputy Operations Manager) என்ற பெரும் பதவி அவரை வந்தடைந்தது. 1970ல் ஆட்சி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடமிருந்து மீண்டும் SLFPக்கு வந்தது. முன்னைய அரசாங்கத்தில் உயர் பதவியில் இருந்தோரை, அவர்கள் எத்தனை திறமையுடையவர், எக் கொள்கையுடையவரென்ப பாராது, வெறும் சந்தேகக் கண்ணுடனே பார்க்கின்ற அரசுகளே எம் நாட்டின் தலைவிதி. ஆகவே NSK அவர்களின் பதவியும் பறிபோனது.

ஆனால் அவர் திறமையைக் கண்டு இலண்டன் மாநகர போக்குவரத்துச் சபை “இங்கே வா” என அழைத்து அவர் தகுதி கண்டு பதவி கொடுத்தது. அங்கு சென்றவர் சிறிது காலத்தில் அங்கிருந்து ஆசிரியப் பதவிக்கு மீண்டும் சென்றார். 1988 வரை ஆசிரியராகச் சேவையாற்றினார். 1988ல் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

NSK என்றால் தெரியாதவர்களுக்குக் கூட ‘தமிழ்ரைம்ஸ் கந்தையா’ என்றால் “ஓ! அவரா!” என்று சொல்லும் அளவிற்கு அவரது பெயர் தமிழ்ரைம்ஸ் சஞ்சிகையுடன் இணைந்துள்ளது ஆச்சரியமல்ல. காரணம்? ஏற்குறைய கடந்த 25 ஆண்டுகளாக அதனைத் தனது பணியாக அல்ல, காமையாக நடத்தி வந்த பெருமகன் அவர்.

1980களிலே யாழ் நூலக எரிப்பு, அரசவன்முறை என்பன, அங்கு நிலவும் உண்மை நிலையினை புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தினை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இதனை உணர்ந்த இலண்டன் வாழ்

தமிழறிஞர்கள் திரு **NSK**யினது இல்லத்தில் கூடி, ஒரு ஆங்கிலமாதாந்த சஞ்சிகையை வெளியிடுவது எனத் தீர்மானித்தனர். அதற்குத் 'Tamil Times' எனப் பெயரிடப்பட்டது. சஞ்சிகைச் சபையினது தலைவராக திரு. C.J தாமோதரம் அவர்கள் 1987 வரை கடமையாற்றினார். தமிழ் ரைம்சின் முதல் பிரதி 1981 ஓக்ரோபர் மாதம் வெளிவந்தது. அதன் பின் மாதம் தவறினாலும் சஞ்சிகை வரத் தவறியதில்லை என்னும் அளவிற்கு காலம் தவறாமல் அது வந்தது. பக்கம் சாராமல் நடுநிலையில் நின்று செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் தந்தது, விமர்சித்தது. தமிழ் ரைம்ஸ்சில் வந்ததா, அப்போ சரியான தகவல் எனக் கூறும் அளவினுக்கு நெறி பிறழாமல் சஞ்சிகை செயற்பட்டது. "போற்றுவார் போற்றட்டும், புழுதி வாரி தூற்றுவார் தூற்றட்டும்" என 'facts are sacred and opinions are free' என்ற பத்திரிகாதர்மத்தின்படி சஞ்சிகை செயற்பட்டுவந்தது. 1987ஆம் ஆண்டு திரு **NSK** அவர்கள் **Tamil Times** சஞ்சிகைச் சபையினது தலைமையை ஏற்றார். எத்தனையோ இன்னல்களுக்கிடையிலும் அதை விடாப்பிடியாக ஒரு இலட்சிய வெறியுடன் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தார். அலுவலகம் வைக்க வசதி இல்லாமையால் தனது இல்லத்தினையே அலுவலகம் ஆக்கி கடினமாக உழைத்தார். தள்ளாத வயது. தாராளமாக உதவும் நெஞ்சங்கள் குறைந்த நிலை. எல்லாவற்றையும் அவராலும் இராசநாயகத்தாலும் எத்தனை காலந்தான் செய்ய முடியும். சிந்தித்தார். எடுக்க கூடாத ஒரு முடிவு. அவர் எடுக்க விரும்பாத முடிவு. பலர் எதிர்பார்க்காத ஒரு முடிவு. சஞ்சிகைத் துறையிலே ஒரு வெற்றிடத்தினை ஏற்படுத்திய ஒரு முடிவு அவரால் எடுக்க வேண்டி வந்தது. சென்ற ஆண்டு அதனை தொடர்ந்து நூத்துவது சாத்தியமில்லை என்பதனை உணர்ந்ததால் அதனை கனத்த மனதுடன் நிறுத்தி விட்டார்.

நான் அவரைச் சென்று பார்த்தேன். அவரது மனம் படும் வேதனையை என்னால் உணர முடிந்தது. சஞ்சிகையினைத் தொடர்ந்தும் நடத்தியிருந்தால் இன்னும் வாழ்ந்திருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் என் உள்ளத்தே எழுகிறது. காரணம்? அவர் ஒரு கர்மயோகி.

அனுசரணமிக்க மனைவி, அவரது புன்னகை பூத்த முகம்தான் இவருக்குச் செயலூக்கியாக நின்றதோ?, அன்பான பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் என நிறைவான வாழ்கை வாழ்ந்த **NSK**யின் இலட்சியம் முற்றுப் பெறவில்லை என்பது தான் சோகம்.

N S Kandiah: A solid rock of worldly wisdom

C Kathiresan

The passing away of Mr N.S.Kandiah has created a vacuum in the lives of an incredibly large number of people for different reasons. The most immediately affected group is his family for whom it is an irreparable loss beyond measure. To the community at large he has been a father figure, a solid rock of worldly wisdom and mature judgement on which one could count when the world is crumbling around you, a deep well of information and knowledge on which one could draw from the end of a telephone line, and a man whose every word was a cushion of comfort.

Although his wide circle of friends (including myself) referred to him as 'NSK' in our conversations not many addressed him as such out of genuine respect for a person who they regarded as an elder brother or a favourite uncle in the Tamil tradition.

There are not many people around us who could be regarded as inclusive in their relationships with fellow human beings. NSK was one of these exceptional persons in that he was endowed with this gregarious instinct which enabled him to reach out to people than wait for them to approach him. He loved having people around him and they in turn enjoyed his company. In his earlier days in London he lived at Merton Road, Wandsworth. His house was always full of people - friends, relatives, visitors from abroad passing through London and sometimes a venue for meetings! His hospitality and generosity not to mention patience was legendary.

His ready willingness to help people was limitless. He dealt with others problems as if it was his own. Nothing was off limits. The word 'No' was not in his vocabulary. If he could not resolve another person's problem himself, he would draw from his wide circle of contacts to deal with it.

Despite all the responsibilities that go with being the head of a large family, he found the time and energy throw himself fully into community initiatives. He was deeply concerned about the civilian casualties of the war in Sri Lanka. He was a founder member of the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT) in 1977 and served as its President from 1985 to 1987. He remained active for several years as a member of its General Council until very recently. He will be better remembered for his role of Administrator of the 'Tamil Times'. This monthly journal was for over two

decades one of the few English publications which brought news and views about the situation in Sri Lanka. NSK, and Mr P Rajanayagam who oversaw the editorial content, built around the 'Tamil Times' a vibrant worldwide network of readership and subscribers. It would be a fair comment to say that after his retirement he completely immersed himself in the administration of the 'Tamil Times' until it ceased publication at the end of 2006, may be due to a combination of factors including the failing health of NSK.

Fortunately for NSK, in all his endeavours, he had the support of his family - Kamala, his wife, his sons, daughters and their respective spouses and most importantly his grandchildren of whom he was very proud. He managed to balance the enjoyment of a contented family life with the immense support he gave others and the hard grind of community work.

To end on a personal note, I consider it a great privilege to have known NSK from around 1956 when we first met in Kandy in central Sri Lanka. He was a self effacing, modest and genial gentleman from a vintage generation. We may never get to see people like him. Our world is definitely a diminished place without him.

A Man of Principle and Action

Dr P Puvanarajan

President, Skandavarodaya College OSA, UK.

It is with a deep sense of grief and a heavy heart I pen these few lines about Mr N S Kandiah, an acknowledged community leader, who parted from us on the 26th of August, 2008.

Mr N S Kandiah is a very wide chapter. The wide spectrum of his involvements in his life span applies both to his personal career-building process as well as to the service to his community at large. He held unique qualities, beliefs and progressive views which his superiors easily identified and assigned him special tasks. In this regard, I wish to cite that as a teacher at Skandavarodaya College, where his career began in the late forties, its then Principal Orator C Subramaniam who held very liberal views on education strongly felt that the free education scheme mooted through legislative measures in 1944 should be within the reach of one and all. With the view to implementing the scheme to be worthy of the spirit and purpose

for which it was introduced, the Principal having experienced initial obstacles from certain backward elements in executing it, the task of facilitating the admission of children deemed by society at that time as belonging to the so called depressed classes and hence subjected to discrimination was entrusted to Mr Kandiah for, he was identified by the Principal as the one who would implement it consistent with the principles of equality and non-discrimination. Mr Kandiah was a man of principle and action.

A combination of circumstances led Mr Kandiah to migrate to the UK where he continued to maintain his commitment to work for his community especially with the repercussions of the ethnic strife that escalated in the early eighties. The Tamil Times was a medium through which he spoke his mind out. The opportunity to gain closer knowledge of him came my way when we worked together as a team serving the Old Students Association of our Alma Mater Skandavarodaya College. He was the founder President of the Association in UK and served in that capacity for well over a decade. He had a balanced mind always receptive to viewpoints of others, never assertive, stayed calm and friendly and had a tranquil mind unruffled by petty squabbles. He was a mentor and guide to me and could lean on him for his mature guidance.

His longevity in life I would attribute to his beloved wife and loving children who were so caring. All in all, his outlook to men and matters and the spirit with which he steered the family is reflected in his children's success in their varied walks of life. We would all miss him and I would personally miss his phone calls which would normally begin with the words, "I am Kandiah here". Nonetheless, we would all cherish memories of him that would remain as a permanent imprint occupying a special place in our hearts and minds.

My pleasant memories of this charming man with whom I had the privilege of interacting will remain for ever. My family joins his wife and children in prayers for his soul to attain aathma santhi.

அமரர் என் எஸ் கந்தையா அவர்கள்...

எங்கள் எல்லோரதும் அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவரான அமரர் என் எஸ்கே அவர்கள் எண்பத்திஎட்டு ஆண்டுகள் இந்த மண்ணில் பெருமையாக வாழ்ந்தவர். இந்த மாமனிதனின் இறுதிக்கிரியைகளில் இந்த மண்ணின் பெருமைக்குரிய இரண்டு நிறுவனங்களான TSSA எனப்படுகின்ற தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் சார்பிலும் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பிலும், உலகம் முழுவதிலும் மனிதாபிமானத்திற்கும் மனித கௌரவத்திற்கும் உயரிய மதிப்புக் கொடுக்கின்ற இடதுசாரி இயக்கத்தின் சார்பிலும் அஞ்சலி செலுத்த வந்துள்ளேன்.

அமரர் என் எஸ் கந்தையா அவர்களுடன் ஏறத்தாள முப்பதாண்டுகள் தொடர்பு எனக்குண்டு. என்னுடைய அரசியல்குருவும் இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் மதிப்புக்குரிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவரான அமரர் வி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் 1970ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திற்கான பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிட்டார். கட்சியின் வேட்பாளராக அறிமுகப்படுத்தி பேசுகின்றபோது தன்னை கொம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் தன்னுடைய ஆசான் திரு என் எஸ்கே என பேசிய பேச்சினை பதினேழு வயது இளைஞனாகக் கேட்டபோதிலிருந்து இவரைப்பற்றித் தெரியும். அருமையான அரசியல் அறிஞனை இடதுசாரி இயக்கத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தித் தந்தமைக்காக அமரர் என் எஸ்கந்தையா அவர்களுக்கு இலங்கை இடதுசாரி இயக்கத்தின் சார்பில் நன்றியோடு தலைவணங்கி அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன்.

இன்னமும் இரண்டு ஆண்டுகளில் நூற்றாண்டு விழா காண உள்ள தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலும் அமரர் என் எஸ்கந்தையா அவர்களின் நல் மாணாக்கர்களான இருவரின் பங்களிப்பு மிகக் காத்திரமானது. இவரிடம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் கல்விகற்ற திரு பொ கனகசபாபதி அவர்கள் மகாஜனா கல்வித்துறையில் ஆற்றிய சாதனைகளின் முக்கிய பங்களிப்பு. பலநூற்றுக்கணக்கான வைத்திய நபுணர்களை உருவாக்கிய கோடுபின்னர் கல்லூரியின் அதிபராகியும் சிறப்புச் செய்தவர். இன்றுகனடா

நாட்டின் முதன்மைத் தமிழனாகத் திகழும் திரு கனகசபாபதி அவர்கள் சீலமாதங்களுக்கு முன்னர் என்னுடன் சென்று அமரர் என் எஸ் கே அவர்களைச் சந்தித்து அளவளாவிச் சென்றதை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். மகாஜனக் கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறைச் சாதனைகளை, குறிப்பாக உதை பந்தாட்டச் சாதனைகளை உங்களில் பலர் அறிந்திருப்பீர்கள். இத்தகைய சாதனைகளை எமது கல்லூரி புரிவதற்குக் காரணமான அமரர் திரு ரி.பி.பத்மநாதன் அவர்கள் திரு என் எஸ்கே அவர்களின் இன்னொரு நல் மாணாக்கர். இவர்களின் ஆசிரியராக இருந்து நல்ல மனிதர்களாக உருவாக்கித் தந்தமைக்காக மகாஜனக் கல்லூரிச் சமூகத்தின் சார்பாக நன்றியோடு அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன். இதனோடு இங்கும் எங்கள் பழைய மாணவர் சங்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு எம்மை உற்சாகப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றிற்கு நன்றியாக 1997 இல் நடைபெற்ற எமது சங்கத்தின் பத்தாவது ஆண்டுவிழாவில் இவரை கௌரவ விருந்தினராக அழைத்துக் கௌரவித்தமையை நினைத்து மகிழ்கின்றேன்.

இங்கே எமது இளைய சமூகத்தின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சியை கருத்திற்கொண்டு விளையாட்டுக்களில் அக்கறை கொண்ட நாங்கள் பன்னிரண்டு பேர் 1992ம் ஆண்டு இங்கே TSSA எனப்படுகின்ற தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தினை உருவாக்கினோம். நாங்கள் இளைஞர்கள். எம்மோடு இணைந்து ஆரம்பகால நிர்வாக்கில் செயற்பட்டார். பன்னிரண்டு பழைய மாணவர் சங்கங்களோடு தொடங்கிய சங்கம் இன்று அறுபதிற்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் பழைய மாணவர் சங்கங்களோடு ஜனநாயக முறைப்படி நல்லமுறையில் செயற்படுவதற்கு அமரர் என் எஸ்கே மூத்த பிரமுகராக தந்த அறிவுரைகளும் ஒத்துளைப்பும் முக்கியமான காரணம் என்பதை நன்றியோடு நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் இன்றைய நிர்வாகத்தின் சார்பிலும் தலைவணங்கி அஞ்சலி செய்கின்றேன்.

அமரர் என் எஸ் கந்தையா அவர்களுடன் பெரிய வயது வித்தியாசத்திற்கு மத்தியிலும் நட்போடு பழகக் கிடைத்தமைபற்றி நினைத்து இவ்வேளையில் நன்றியோடு நினைவுகூறுகின்றேன்.

- நாக சிறிகெங்காதரன்

OUR 'NSK' OF TAMIL TIMES

He and I met merely at meetings
A few times. Fondest fraternal feelings
Flowered and flourished just the same.
With lion's will and voice, seemingly tame
He served us all, shunning all fame
And quietly made his contribution
For Eelam Tamil-rights redemption,
Becoming reckoned as an institution.

We telephoned each other often times
On business concerned with *Tamil Times*.
True, TT was edited by engrossed Rajah
But was kept long alive by Mr. Kandiah.
Whenever I think of this tireless worker
I see visions of Swami Vipulaanantar!

As a London degree science bachelor
He'd taught at Skanda, his alma mater
Steered Savings in Ceylon as a pioneer
Served as passports-and-visas controller
And was CTB's DOpM, some time later.
We are also aware, for U.K.'s SCOT
As a pillar and chair, NSK had swot.

Sad, it was after...everything was over...
The news crept up and came to my door
That this lofty, luminous, gentle soul
Had days ago, left all in grief, and fled.

He is now gone. His great memories, we got.
NSK's life and deeds should never be forgot!

- Professor Kopan Mahadeva

September 2008

Most Affable Mr Kandiah

It is with great sadness that we learnt that Mr Kandiah passed away and we extend our heartfelt sympathies to Mrs Kandiah and their children. We shall miss him very much, particularly because he was such a friendly and sociable person, showing sincere interest in the well-being of everyone he came to know.

We have known Mr Kandiah from the 1950's when he got married to the daughter of Mr and Mrs. Sithamparanathan of Uyarappulam, Anakkoddai, who were known to our family from long before through our paternal grandparents. Our late father, Mr Sivasambo, stayed with them when he first started attending Manipay Hindu College in the 1920's, away from his native Trincomalee. When we were young, growing up in Manipay, we knew Mrs Kandiah, Kamala Akka, as a schoolgirl. We recall our father being fond of her, keenly following her progress from the time she was born.

As children we remember our father talking about Mr and Mrs Nathar (as they were known) looking for a matrimonial match for their daughter. Our father was actively involved in the process and as an amateur Astrologer the pleasant task of examining the charts for compatibility was his. He was very happy when the arrangements for Kamala Akka's marriage to the very eligible Mr N S Kandiah were finalised. After settling in married life, Kamala Akka would often be heard saying that she had to consult Sivasambo Annai on various matters, especially concerning auspicious days and times for family events. Over the years Mr and Mrs Kandiah became our family friends, with the passing of our father and Mr and Mrs Nathar.

We greatly admired the way in which Mr Kandiah, after a distinguished career in Ceylon (as it then was), re-established himself in London in the 1970's. One of us lived in London then, not too far from the family, and got to know the children very well. We have always maintained contact with the family. Another one of us, living in Northern England, never misses a chance of visiting them during trips to London and the others, all now living in Canada, also make it a point to visit them whenever they pass through London. We were also enthusiastic about the Tamil Times and appreciated Mr Kandiah's hard work and dedication to the publication, which provided us with additional opportunities to be in touch with him.

During most of our visits to their lively home we met some of their children and grandchildren and left them with a glow in our hearts, thinking how well Mr and Mrs Kandiah have brought up their children. Naturally it shows in the grandchildren too.

Mr Kandiah's family may console themselves with the thought that when he had to leave us all he would have been rightly contented and proud of his family. May his soul rest in peace.

Mrs Sivasambo and family

My Friend Mr Kandiah

I joined Balham Boys School as an English teacher in September, 1975 where I met Mr. Nagamutu Kandiah who worked as a Maths teacher. We soon became good friends and I was initiated into his lunchtime Bridge Club and became his learner partner.

Asian teachers were assumed to be good at Maths whatever their qualifications and so I was also pressurised to take some Maths lessons. Mr. Kandiah was of great help in understanding some new concepts in Maths. So I was a frequent visitor to his residence in Merton Road where he and his children were devotedly involved in the preparation of Tamil Times for posting.

One day I saw the Head of Maths working on some Maths problem with Mr. Kandiah in the staff room. I later asked him what was it all about and he said that he needed some help to sort out a mathematical problem. In fact Mr. Kandiah was known as a brilliant Mathematician. He was able to spot any bright child and offered free after-school tuition to enable the pupil to achieve A grade O Level by the age of 13. Once he gave up his Easter holidays to give free tuition to some bright pupils. Unfortunately, Mr. Kandiah always kept a low profile and the credit of his achievements were announced as being the Head's hard work.

In 1976, Mr. Kandiah was the first teacher to introduce A Level Maths in the school to the amazement of the Head of Maths who was himself an O Level. In fact most teachers were either O or A Levels at the time including the Head of the school and graduate or post graduate Asian teachers were undervalued with the importance being put on London teaching experience as THE qualification of an able teacher.

In the 1980s Balham Boys became Hydeburn School and later amalgamated with Henry Thornton School, Clapham. Mr Kandiah retired in at the end of 1987.. The parting gift of a cheque was at least three times that of any retiring teacher which appeared as an acknowledgement of his contribution to education.

In 2004, on my retirement party at the Professional Centre, Tooting, SW17 Mr. and Mrs Kandiah were delighted to attend and were introduced to the present Head and Deputy as the most brilliant and dedicated Maths teacher the school ever had.

Prem Kakkar

நன்றி

எங்கள் குடும்பத்தின் சந்தோஷங்களுக்கும் சாதனைகளுக்கும் அச்சாணியக இருந்து, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இன்று வாழ்வையும் தெய்வத்துடன் ஐக்கியமாகிவிட்ட எங்கள் அருமை அப்பாவை நினைத்துத் தவிக்கும் எங்களுடைய கவலைகளை, வேதனைகளைப் பகிர்ந்தும், சமக்கிரியைகள், மற்றும் இதர சடங்கு-சம்பிரதாயங்களில் பங்குகொண்ட உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும், மலர் வளையங்கள், கடிதங்கள், இரங்கல் மடல்கள் மூலம் தங்கள் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்த அன்பு நெஞ்சங் கொண்ட அனைவருக்கும் எங்கள் இதய பூர்வமான நன்றிகளையும் வணக்கங்களையும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இந்த நினைவுமலரை மிகக்குறுகியகாலத்தில் வெளியிட உதவிய நண்பர்களுக்கும்
'Set line Data Ltd' அச்சகத்தாருக்கும்
எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

Thank You

We wish to sincerely thank all families, friends and others who joined us in bidding farewell to our dear father by attending the funeral ceremonies, sending messages of condolence, floral tributes and visiting us in the last few weeks.

We are grateful and touched by the extent of the help and kindness extended to us during this time of our bereavement.

Wife and the rest of the family

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது
 எது நடக்கிறதோ,
 அது நன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
 உன்னை யைக்கொண்டே நிறுத்தாய்?
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்,
 அதை நீ இழப்பதற்கு?
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
 அது வீணாவதற்கு
 எதை நீ எடுத்தால் கொண்டுவரலாம்
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை நீ கொண்டுவரலாம்,
 அது இங்கேயே கொண்டுவரப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னை யைக்கொண்டே,
 அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிவிடும்.
 மற்றொரு நாள்,
 அது வேறொருவருடையதாகும்.

இதனை உலக சிந்தையும்
 எதை படைப்பின் சாரமொழியாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்

